קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

http://www.haaretz.co.il/captain • גיליון מס' 37 18.11.97

בקרוב: חנות ספרים ישראלית ברשת

(עמ' 8)

"ליקוויד אודיו", כך נקנה מוסיקה

(עמ' 4)

נפתחה עונת הסריגה (עמ' 13)

• מיהו הישראלי המוזכר ביותר במנועי החיפוש?

תצלום: אי.פי

מרוב דיבורים על טכנולוגיית הדחיסה, ועל אינטרנט שמגיע אליך דרך המכפלת של התחתונים או דרך חלון המכונית (ראו קפטן אינטרנט מס' 4), כבר אף אחד לא עושה את עצמו מופתע מאופני משטרה שמורכב עליהם מחשב וציוד תקשורת אלחוטי.
ובכל זאת, אופני המשטרה הללו, המאפשרים לשוטר לבדוק את זהות החשוד בזמן אמת, נמצאים כבר בשימוש בכמה ערים בארה"ב, ומשטרת סין מגלה אף היא התעניינות. לתשומת לבה של משטרת ישראל, האופניים האלה טובים במיוחד לאכיפת עבירות תנועה בעיר עמוסת מכוניות, כי בפקקים אין כמותם כדי לתפוס נהגים סוררים. המחשב וציוד התקשורת זה באמת יפה מאוד, ואפילו יעיל, ממש חזית הטכנולוגיה. מצד שני, חייבים להודות שזה לא עושה טוב לכושר ההרתעה של השוטר, לבודד.

תנו לקפטן שלכם לעדכן אתכם במספרים. 1. ברבעון האחרון של שנת הכספים '97 (זה שהסתיים ב־30 בספטמבר) הצהירו חברות הסוחרות דרך הרשת על עלייה של יותר מ־30% במכירות. החברה שעשתה את הקפיצה הגדולה ביותר היא חנות הספרים הווירטואלית אמאזון (ראו עמ' 8). יותר ויותר חברות נכנסות לשטח המסחר האלקטרוני, וכולן מרוצות. 2. ברבעון האחרון של שנת הכספים הזו נמכרו הרבה יותר מחשבים (דרך הרשת וגם בדרך הרגילה). חברת DELL, למשל, שבעבר מכרה מחשבים דרך הרשת במיליון דולר ליום, מכרה ברבעון האחרון ביותר מ־3 מיליון דולר ליום. 3. מסקר של TechWeb מתברר כי התנועה באינטרנט גדלה באופן משמעותי. יש יותר אתרים ויותר משתמשים (העלייה הגדולה ביותר, אגב, היתה באתרים העוסקים בחדשות ובטכנולוגיה). 4. סקר של האגודה האמריקאית לטכנולוגיה קבע את מה שכולם יודעים: תעשיית ההיי טק מקדמת את הכלכלה האמריקאית יותר מכל תעשייה אחרת. לא רק שהיא רווחית יותר, גם טוב יותר לעבוד בה. עובד היי טק, לדוגמה, מרוויח בממוצע 73% יותר(!) מעובד בתעשייה אחרת בשוק הפרטי בארה"ב.

עוד אינדיקציה למקומה של הרשת אפשר למצוא בהחלטת השופט במשפט האומנת האנגליה, לפרסם את התוצאות קודם כל באינטרנט. המראה של המגישים בסי־אן־אן העומדים מול מסך מחשב ומחכים לעדכונים גרם לקפטן שלכם לשמחה גדולה. נכון, הקפטן הוא הראשון שיודה שלהחלטה לא היתה שום משמעות "אמיתית", במילא האתרים הרלוונטיים היו סתומים לגמרי ועל התוצאות שמענו מהטלוויזיה. אבל לא ניתן לעומס לקלקל את החגיגה. אגב, גם בטלטלה הגדולה שעברה על הבורסה לא מזמן, היה אפשר לראות את הרשת בתפארתה (איזה בעל מניות חיכה עד לחדשות של 17:00 בטלוויזיה, כשהמידע האמיתי והעדכני נמצא ברשת?).

האינטרנט, אם כן, הוא המקום להיות בו. וכדאי מאוד להיכנס עכשיו. עוד מעט, ממש עוד מעט, ייכנס הכסף הגדול, והכל ישתנה. ולא רק לרעה. אפשר לקחת דוגמאות מהעולם האמיתי: כשבונים קניון, חייבים לחשוב על גישה נוחה, צמתים מרומזרים ומספיק מקומות חנייה. בדרך כלל ירצפו מסביב באקרמן.

כך זה יהיה גם ברשת. רק לכסף הגדול יש את הכוח לשנות ולשפר את התשתית. בוויכוח על סופר ענק מול מכולת שכונתית, הקפטן תמיד היה בצד של הסופר. מכולות קטנות מעצבנות אותו. יותר מדי יחס אישי ופחות מדי סחורה. נכון, הכסף הגדול מביא איתו גם חבילה לא קטנה בכלל של חסרונות והתעצבנויות, אבל גם זו לטובה: נמאס מהקיטורים הישנים, פנו דרך לקיטורים החדשים ובכלל הקשור לקיטורים, אין שני

לקפטן שלכם

עכבר הכפר

טובת האומה מול עינינו "אנחנו לא מוכנים להקשיב ל'קליק קליק' שעושה המחשב הנישא של איזה סנטור – והמחשבים האלה באמת עושים הרבה רעש – בשעה שהאחרים עושים את מיטב יכולתם להתרכז בדיון ולייצג את בוחריהם ואת האינטרסים המקודשים של הארץ הזאת" (וונדל פורד, סנטור דמוקרט ממדינת קנטאקי, מציג את עמדתו במחלוקת בשאלה אם להתיר שימוש במחשבים נישאים בדיונים של הסנאט. מתוך "השיקגו טריביון")

כן, בטח. "ביל דואג הרבה יותר לרווחתם של המנויים מאשר לרווחים הכספיים שלו. הרבה הרבה יותר" (לורה ג'נינגס, סגנית נשיאה במיקרוסופט, והאחראית על מיקרוסופט נטוורק – ספקית האינטרנט של החברה)

באמת תודה "טוב, אתם יכולים לצאת" (מנהל הטיסה של החללית מיר פונה אל האסטרונאוטים אנאטולי סולוביוב ופאוול וינוגראדוב, אחרי שדלתות החללית נפתחו כדי לאפשר להם לרחף בחלל)

פועלי כל העולם (1) "זאת מחשבה ממש מצמררת. מעקב אחר הרגלי הגלישה של עובד הוא הדבר הכי קרוב לשיקוף מוח שחברה יכולה לעשות, בלי לדחוף את הראש של העובד לתוך מכונה ענקית ומפחידה. אם מותר לעובדים לגלוש ברשת, הרי שמעקב אחר האתרים שבהם ביקרו הוא הפרה בוטה של הפרטיות שלהם, והוא גם חסר כל ערך כלכלי" (סקוט אדאמס, יוצר הקומיקס "דילברט", על כמה מההרגלים המגונים של חברות שלעובדיהן יש גישה חופשית לרשת. בראיון ל"יהאו אינטרנט לייף").

פועלי כל העולם (2) "אני ממליץ להימנע ממיקרו־ניהול מכל סוג שהוא, כולל ניהול השימוש שעושים העובדים ברשת. אם החברה רוצה לחסוך בהוצאות ולהגדיל את הרווחים, כדאי לה לשכור אנשים טובים, ולפטר אנשים רעים, ולא לבזבז זמן על שטויות" (אדאמס, באותו ראיון)

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות
מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

ואם השיר הזה נשמע לכם מוכר

קבלו את "ליקוויד אודיו", טכנולוגיה חדשה הנותנת פתרון כולל למסחר במוסיקה דרך הרשת. אם אין לכם חברת הפצה או חנות דיסקים, זה הזמן לשמוח

אסף גברון

בחודש שעבר יצא סינגל חדש של דוראן דוראן. יכול להיות שלרבים מכם (אפילו אם אתם חובבי פופ ומשתמשי אינטרנט גם יחד) זה נשמע כמו אחד האירועים חסרי המשמעות והזניחים של השנה. אבל האמת היא שהוא לא. האמת היא שמדובר באירוע די משמעותי. יותר מזה, זה היה מאורע בעל חשיבות היסטורית, ואני לא אומר את זה בגלל שתמיד הייתי מעריץ גדול של דוראן דוראן (ותמיד הייתי), אלא בגלל "ליקוויד אודיו".

"אלקטריק ברברלה", אותו סינגל (שנשמע אגב בדיוק כמו הסינגל הראשון של דוראן דוראן מלפני 15 שנה), היה הראשון שהוצע למכירה באופן מסודר, דרך האינטרנט, בעזרת טכנולוגיה שנקראת ליקוויד אודיו. תגידו שזה שטויות, שדייוויד בואי עשה את אותו דבר לפני יותר משנה. אז נכון שאת Telling Lies, הסינגל של בואי מספטמבר 1996, ניתן היה כבר אז להוריד מהאתר של בואי. ונכון ש־450 אלף עותקים הורדו מהאתר ושלאירוע ההוא היתה חשיבות היסטורית בפני עצמה. אבל שם זה היה בחינם, ופה אנחנו מתחילים לדבר על העתיד של המסחר במוסיקה. שם הורדה נמשכה 45 דקות, עם מודם 28.8, פה בערך עשר דקות. שם זה היה עם "ריל אודיו" והאיכות לא היתה משהו. פה מדובר ב"ליקוויד אודיו", והאיכות היא איכות של דיסק שתקנו בחנות.

ליקוויד אודיו הולכת לשנות את פני תעשיית המוסיקה, כנראה. ואם אתם לא מאמינים לי, תשאלו את ביל גייטס. בשבוע שעבר, בוועידת "מיוזיקום" בלוס אנג'לס, ארה"ב, הכינוס השנתי החשוב ביותר לענייני מוסיקה בעידן הדיגיטלי, הודיעה מיקרוסופט על שותפות אסטרטגית עם ליקוויד אודיו. וכשביל מריח משהו, העולם עוקב בדריכות.

שוקי מרוויח בגדול

את הבלה־בלה־בלה על ההתפתחות וההתפשטות של האינטרנט כגורם בידורי ומסחרי אין צורך לתת כאן, אבל בכל זאת, הנה כמה עובדות, מספרים ותחזיות שקשורות לתעשיית המוסיקה, מכמה מקורות ומחקרים: בעוד חמש שנים, בשנת 2002, תגלגל הרשת 15% מהמחזור הכללי של תעשיית המוסיקה (לעומת פחות מ־0.5% כיום). חלק מזה יהיה דרך חנויות דיסקים שישלחו לנו את הדיסקים הרגילים בדואר. אבל חלק אחר, שילך ויגדל, יתבצע בדרך הבאה: אנחנו נוריד מהרשת שיר באיכות של דיסק (או טובה ממנה) ב־30 שניות. זה יעלה לנו בערך דולר. אחרי שנשמור את השיר על המחשב שלנו, נצרוב אותו בעזרת צורב הדיסקים, שיהיה מורכב במחשב האישי שלנו, אל דיסק ריק שיעלה לנו כשני דולר. עשרה שקלים וכמה דקות, ויש לנו דיסק חדש ביד. כשנוריד כמה שירים ונכין אוסף פרטי על דיסק אחד, זה אפילו יהיה זול יותר. ומספק יותר – דיסק אוסף שקולע לטעמנו האישי.

התהליך הנ"ל מהפכני מכמה סיבות. ראשית, הוא משנה מהיסוד את שרשרת המזון המסורתית שעוברת פיסת מוסיקה מרגע שהיא עוזבת את האמן ועד שהיא מגיעה לצרכן. היום השרשרת הזו עדיין נראית פחות או יותר כך: אמן־חברת תקליטים־בית חרושת להדפסת דיסקים־חברת הפצה־חנות תקליטים־צרכן. התסריט הנ"ל חותך מהשרשרת שלוש חוליות: בית החרושת להדפסת הדיסקים, חברת ההפצה וחנות התקליטים. כמובן שיחד איתן הוא חותך גם זמן וכסף, שייחסכו הן מהצרכן והן מהאמן או חברת התקליטים שלו. שנית, הדרך הזו מאפשרת למוסיקה להגיע לשווקים חדשים, קטנים, ייחודיים או מרוחקים גיאוגרפית, שעד עכשיו לא היה טעם להגיע אליהם.

ליקוויד אודיו. או־טו־טו יהיה אפשר להרכיב בבית את הדיסק האולטימטיווי

נניח שיש מדינה במזרח התיכון שקוראים לה ישראל. נניח שכמעט אי אפשר לקנות בה סינגלים, כי גודל השוק לא הצדיק את ההשקעה בהדפסתם או יבואם. נניח ששוקי מדימונה רוצה את הסינגל החדש של, בואו נאמר, דוראן דוראן, אבל הוא לא יכול להוציא בכל פעם עשרות שקלים בשביל יבוא מיוחד ולחכות שבועות למשלוח, בניגוד לבובי מלונדון, שביום יציאת הסינגל נכנס לחנות וקונה את הסינגל בכמה פאונדים. אז עכשיו שוקי יכול להוריד את השיר מהרשת בדיוק באותו הרגע שבו יכול להשיג ארתו בובי מלונדון, ובאותו מחיר. הרווח כאן הוא הן של שוקי והן של חברת התקליטים והלהקה, שהרוויחו עוד קונה.

אותו דבר לגבי מוסיקה אלטרנטיווית ואמנים עצמאיים. כיום קבוצות הדיון ברשת הפכו לכל כך ספציפיות, שסיכויי הפגיעה בקהלי יעד ובשווקי נישה הרבה יותר טובים. וכשהמוסיקה יכרלה לעבור מהאמן לצרכן בלי לעבור את כל החוליות שבדרך, החיסכון והרווח הוא של האמנים ושל הצרכנים.

תגידו שהמצב הזה יפגע בחברות התקליטים ושבעזרת הכוח העצום שבידיהן הן לא ייתנו לזה לקרות, אבל תטעו, וההוכחה לכך היא העניין הגדול שמגלות בליקוויד אודיו חברות כגון גפן, בי־אם־ג'י וקפיטול. בשביל החברות הגדולות הסוד טמון בבק־קטלוג, אותם דיסקים מיותרים וישנים שיושבים במחסנים ומעוררים עניין מרעט. זה לא כלכלי להפיץ ולקדם את הדיסקים האלה באופן פיסי, אבל להכין אותם להורדה באתרי האינטרנט של החברות לא יעלה כלום ויאפשר לרוב הלקוחות הפוטנציאליים להגיע אל המוסיקה הזו.

הדחיסה לדורותיה

אז עד כמה אנחנו קרובים לחזון הזה, ומה יש בליקוויד אודיו שגורם לביל גייטס להאמין בה? כדי לענות על כך ניאלץ לרדת לפרטים טכניים, אבל נעשה את זה זריז ופשוט. יש שתי דרכים להעביר מוסיקה דרך האינטרנט: האחת היא סטרימינג (זרימה), מעין שידור של המוסיקה כמעט בזמן אמת, שמתאפשר על ידי שבירת הקטע לבלוקים קטנים של זיכרון ושידור תחילת הקטע בעת הציפייה להמשך. השנייה היא ההורדה. הצרכן מעביר את מסמך האודיו בשלמותו אל המחשב שלו ומנגן אותו משם לאחר מכן, בעזרת "מנגן" מיוחד שגם אותו הוא מוריד מהרשת, בחינם.

שתי השיטות נשענות על אלוגריתמים שמכווצים את גודלם של מסמכי הסאונד כדי להעבירם דרך הרשת במהירות, ומרחיבים אותם בחזרה לתקן אודיו רגיל אחרי שנחתו במחשב היעד. בלי כיווץ כזה, הזמן שיידרש להעביר שיר באורך של שלוש דקות שנשמר באיכות של דיסק דרך מודם במהירות 28.8 (הסטנדרט כיום), יהיה כשלוש שעות. המטרה של המכווצים היא להגיע ליחס כיווץ הגבוה ביותר שבו עדיין הפגיעה באיכות הסאונד קטנה.

בסתיו 1993 היה IUMA (Internet Underground Music Archive) לאתר הראשון שאיפשר לצרכנים להוריד מסמכי מוסיקה. IUMA דחסו את המסמכים בעזרת טכנולוגיה שנקראת MPEG ואיפשרו למאזינים להוריד את המנגן המתאים בחינם. אלפי קטעים שנשלחו על ידי מוסיקאים מכל העולם הפכו את האתר לאחד הפופולריים בתחום מוסיקת רוק באינטרנט. באפריל 1995 התחילה חברה, ריל אודיו שמה, להעביר מוסיקה בסטרימינג, בעזרת קומפרסור שפיתחה בעצמה. בתחילת הדרך זה נשמע בערך כמו ששומעים בטרנזיסטור AM גרוע במיוחד. אבל עם השיפור ברמת הקומפרסורים ובמהירות המודמים, הסאונד השתפר. MPEG הוציאו השנה גרסה שלישית, וטכנולוגיות סטרימינג כגון לייב־אודיו ושוקווב משתמשות בה. ריל אודיו הוציאו החודש גרסה חמישית שכבר נשמעת לא רע. לא רע, אבל גם לא טוב. ברוכה הבאה ליקוויד אודיו.

האיכות זה לא הכל

הסינגל האחרון של בובי בראון מוצע להאזנה באתר המוסיקה "מיוסיק בולבארד" בשלושת הפורמטים: MPEG, ריל אודיו וליקוויד אודיו. בדקתי והשוויתי את שלושתם, על אותו מחשב. ליקוויד אודיו ניצחה בגדול. שיטת הדחיסה שלה, עליה חתומות המעבדות של דולבי, לא גבוהה משל המתחרות (כולם עומדים היום על סביבות ה־1:10), אבל היא מאבדת הרבה פחות איכות. ליקוויד אודיו נשמע כמו דיסק, הן בסטרימינג והן אחרי הורדה.

אבל האיכות היא רק חלק מסיפור ההצלחה של ליקוויד אודיו. לנגד עיניהם של הדגים הגדולים, כגון מיקרוסופט, עומד משהו קצת יותר חשוב מאיכות, וליקוויד אודיו היא החברה הראשונה שעונה על כל הצרכים ומספקת חבילה שמטפלת בכל הצדדים של העברת ומכירת מוסיקה דרך האינטרנט. זה כולל שמירה על זכויות יוצרים (בעזרת קידוד דיגיטלי שמונע, בתיאוריה, שכפול של המסמך המקורי שנקנה), זה כולל את כל ענייני החשבונות, העברת הכספים וכל השאר.

המחיר של החבילה, 50 אלף דולר, לא מרתיע חברות תקליטים כגון בי־אם־ג'י, קפיטול והלייבל החדש של ג'ורג' מייקל, חנויות אינטרנט כגון מיוסיק בולבארד וחברות מדיה כגון אם־טי־וי. גם הדגים הקטנים יותר, שיוכלו לשים יד על הטכנולוגיה באמצע דצמבר, שאז תוצע למכירה באופן רשמי, כבר מזמינים אותה באתר של ליקוויד אודיו.

אז מה כל זה אומר? שהחיים נעשים טובים יותר או רעים יותר? ובכן, אם אין בבעלותכם חנות תקליטים או חברת הפצה, כנראה שטובים יותר. מבחינת הנגישות למוסיקה, הן אל הנישות הקטנות יותר והן אל המרכז (כמדינה שרחוקה מהמרכז ותמיד נמצאת קצת מאחור); מבחינת המהירות שבה נקבל את המוסיקה ומבחינת המחיר שנשלם (אם נשלם, יאמרו האקרים) נראה שיהיה נוח יותר ונחמד יותר לצרוך מוסיקה. ואם לא, לא נורא, תמיד יש לנו פלאפל. אל תזלזלו בזה.

ליקוויד אודיו:
http://www.liquidaudio.com

IUMA: http://www.iuma.com

מיוזיק בולבארד:
http://www.musicblvd.com

אינטרנט...
זהב לעסקים
http://www.internet-zahav.net
פקסימיליה
מתנה
לכל המצטרפים
עד גמר המלאי
עד לפני שנתיים נחשב האינטרנט לדובדבן שרק מעטים ידעו עד כמה הוא מתוק ומלא בתוכן. כיום, הפך האינטרנט לכלי שימושי, יעיל, וחיוני לעבודתו של כל אירגון. תמצא אותו כמעט בכל תחום: מידע, קשרים בין אירגונים, קשרים בתוך האירגון (אינטראנט), שיווק, קידום מכירות, פירסום, קטלוגים ועוד...
ואם אינטרנט אז "אינטרנט זהב לעסקים".
החטיבה העיסקית של אינטרנט זהב הינה ספקית האינטרנט היחידה שנבחרה ע"י משרד החינוך להקים את מערך תקשורת האינטרנט הגדול בישראל לקישור כל בתי הספר במדינה.
אינטרנט זהב לעסקים מציעה כיום קשת רחבה ומגוונת של שירותי אינטרנט כוללים ומקיפים ובהם גם: • שירות קישור רשת בנל"ן • שירותי ISDN • שירות קישור רשת בחיוג • שירות הקו המאובטח • בניית אתרים, איחסונם, תחזוקתם ורישומם • פירסום ומסחר באינטרנט.
לשירותך באינטרנט זהב:
• מערכת תמיכה ושירות מקצועיים 24 שעות 7 ימים בשבוע • תמיכה טכנית גם בבית העסק של הלקוח • ציוד מודרני ומשוכלל • קוי תקשורת בינ"ל בעלי רוחב פס גבוה • מודמים מהירים ומתקדמים. לשירותך כל ישומי האינטרנט:
• דואר אלקטרוני • העברת קבצים • גלישה • קבוצות דיון • שירותי NEWS ובנוסף,
שירותים חדשים ובלעדיים: • התחברות לאינטרנט מכל מקום בעולם במחיר שיחה מקומית
• העברת דואר אלקטרוני לטלפון או לפקס שלך בכל מקום בו תהיה בעולם.
להתחבר לעולם טוב יותר
חייג עכשיו! 1-800-200-250
כפוף לתקנון המבצע
סופר קו · ISDN
מקבוצת יורוקום
אינטרנט זהב
- עסקים -
צוות השיווק ללקוחות עיסקיים ישמח לעמוד לשירותך ולספק לך מידע נוסף ורשימה ארוכה של לקוחות עיסקיים מרוצים וממליצים.

מיקרוסופט מורידה את הכפפות

ומשרד המשפטים האמריקאי מקבל טעימה קטנה מההתמודדות שצפויה לו

חברת מיקרוסופט שברה בשבוע שעבר את שתיקתה, ופירסמה תגובה רשמית להחלטת משרד המשפטים האמריקאי, שהתקבלה לפני שלושה שבועות, לפיה תועמד החברה לדין על הפרת צו הסכמה משנת 1995. מיקרוסופט שיגרה ביום רביעי לאתר שלה ברשת תגובה של 48 עמודים, שבה הרתקפו ההאשמות של משרד המשפטים, לפיהן היא הפרה באופן מודע את צו ההסכמה בכך שקבעה כי יצרני מחשבים המעוניינים לקבל רשיון למערכת ההפעלה חלונות 95 חייבים להתקין במחשבם גם את הדפדפן אינטרנט אקספלורר. התגובה הוגשה גם כחלק מהתשובה של מיקרוסופט לתביעה שהוגשה נגדה לבית משפט מחוזי במחוז קולומביה – בירת ארה"ב.

בכתב התשובה טוענת מיקרוסופט כי צו ההסכמה מקיף רק הליכים מוגדרים של הענקת רשיונות, וכי מסיבה זו לא יכולה התביעה של משרד המשפטים להתבסס על צו זה. מיקרוסופט טוענת עוד, כי בתביעתו מנסה משרד המשפטים למנוע ממנה את האפשרות לספק ליצרני מחשבים רכיבים מתקדמים יותר, בעלי תפקודים טובים יותר, בגרסאות הבאות של מערכת ההפעלה שלה.

מיקרוסופט מגדירה את התביעה של משרד המשפטים בפרשה כ"הסרת בסיס", וטוענת כי אין טעם להטריד את בתי המשפט בסוגיות שהועלו בתביעה של המשרד, משום שהפרשנות שלו לצו ההסכמה אינה הגיונית. בתגובתה רמזה מיקרוסופט גם לכך שאם בתי המשפט ימשיכו בכל זאת בדיונים בפרשה, תזדקק החברה לפרק זמן נוסף כדי לאסוף עוד ממצאים שעליהם תבוסס הגנתה.

מיקרוסופט חילקה את התלונה של משרד המשפטים נגדה לששה תחומים, והתקיפה כל אחד מהם. מבחינה תוכנית, טענתה המרכזית היא כי "אפילו אם משרד המשפטים היה צודק בקביעתו לפיה ניתן לראות במרכיבי האינטרנט אקספלורר של חלונות 95 'מוצר נפרד' – הרי שהאמירה כאילו מוצר נפרד אינו יכול להיות חלק ממוצר מאוחד היא בבחינת דיכוטמיה שגויה".

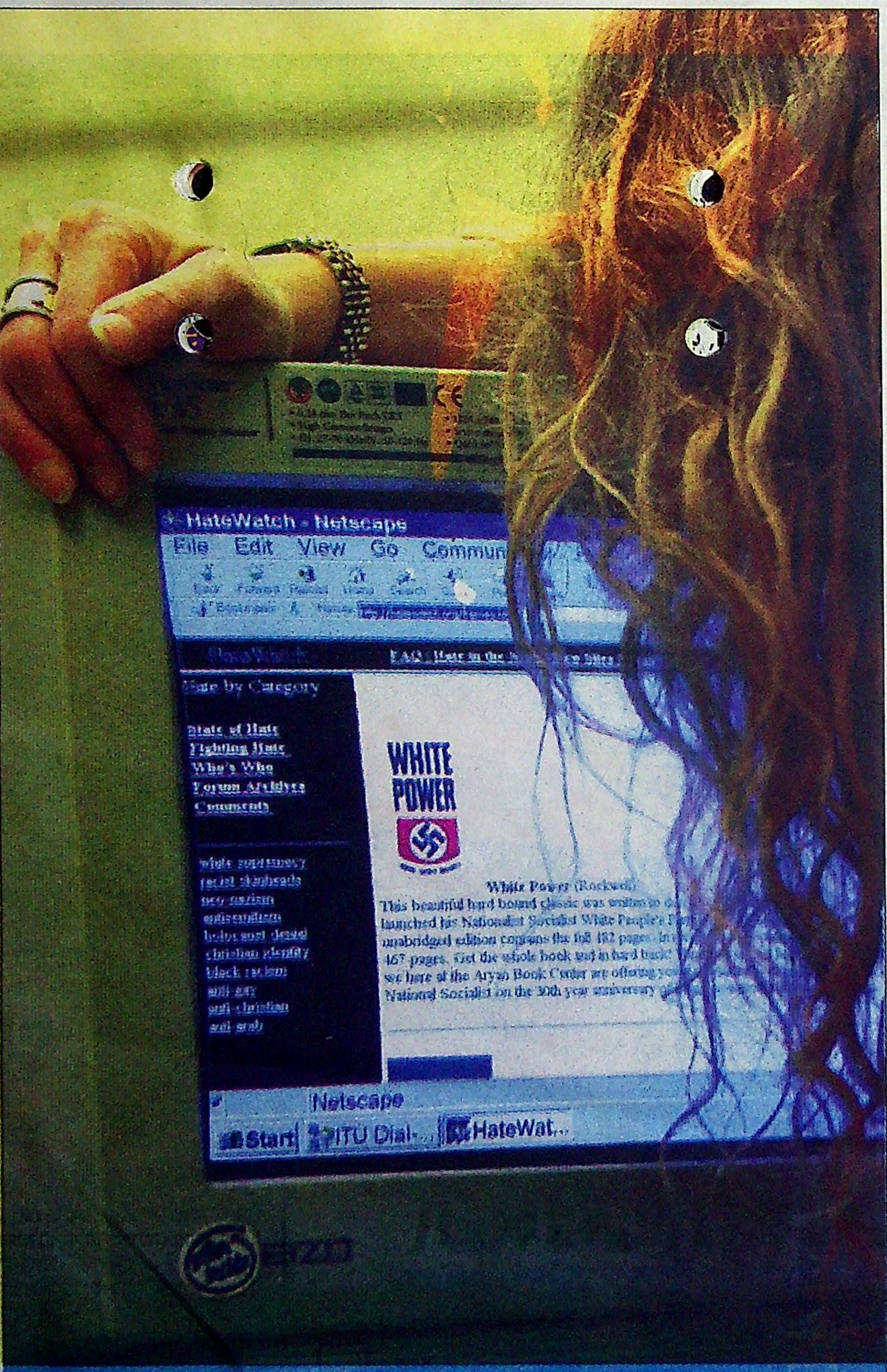
מיקרוסופט עושה בתגובתה מאמצים ניכרים להראות, כי כאשר התקבל צו ההסכמה, ידעו במשרד המשפטים על תוכניותיה לשלב טכנולוגיות דפדפנים במערכת ההפעלה. כדי להוכיח טענה זו מפרטת החברה בתגובתה כיצד ניסחו היא ומשרד המשפטים את הצו מ־1995.

עוד מאשימה מיקרוסופט את משרד המשפטים בחוסר עקביות, בציינה חלקים של תביעת המשרד בהם היא התבקשה להסיר את האינטרנט אקספלורר מחלונות 95, בעוד שבמקום אחר נאמר בתביעה כי לא רצוי לאכוף על מיקרוסופט לעשות כן, משום שהדבר עלול לפגוע ב"צדדים שלישיים". "אי־בהירות בסיסית כזו בתיק שבו מבקש משרד המשפטים להטיל על הצד השני עונשים כבדים בגין ביזיון בית משפט היא בלתי נסלחת", טוענת מיקרוסופט.

במסגרת עתירתה כללה מיקרוסופט יותר מתריסר תצהירים של מנהלים בחברה, וכן תצהירים של מנהלי חברות חומרה ותוכנה אחרות, בהן "קומפק קומפיוטר".

מיקרוסופט דרשה גם, כי תביעת משרד המשפטים נגד הסכמי האי־חשיפה שלה לא תידון משום שההסכמים אינם חלק מצו ההסכמה. החברה ביקשה עוד, כי בית הדין ייאלץ את משרד המשפטים לכבד את זכותה לסודיות, בטענה כי המשרד פירסם חומרים פרטיים שלה בפומבי בסוף החודש שעבר.

פקידים במשרד המשפטים אמרו כי המשרד לא יגיב על טענות מיקרוסופט עד 20 בנובמבר, המועד האחרון להגשת תגובתו לתביעה

מספר אתרי השנאה באינטרנט כמעט והוכפל ל־600 בתוך שנה בלבד – כך מסר בשבוע שעבר מארק קנובל, ממרכז שמעון ויזנטל, בכנס עולמי בנושא הגזענות באינטרנט. בכנס, שהתקיים בז'נווה, השתתפו פעילים למען זכויות האדם, נציגי ממשלות ונציגי התעשייה. הם דנו בשאלה אם יש להגביל את הגזענות באינטרנט – וכיצד – בהתאם לאמנה בינלאומית האוסרת על אפליה גזעית.

"האתרים האלה מקדמים גזענות ומעוררים טרור. דרוש כסף מועט בלבד כדי לכונן אותם. הם זבל", אמר קנובל בדברו לפני באי הכנס, שנערך בחסות האו"ם. הוא קרא לספקי השירותים של האינטרנט ליטול אחריות, ולסרב לאפשר את קיומם של אתרי שנאה על שרתיהם. הצעות ברוח זו זכו לתמיכה מסוימת באירופה, אך נדחו כמעט על ידי כל הגופים הנוגעים בדבר בארה"ב.

מבין 600 האתרים שציין מכון ויזנטל היו 35 אתרים של מיליציות התומכות במאבק מזוין, 94 אתרים של קבוצות שביקשו לכונן היירכיה גזענית, 87 אתרים נאו־נאציים, 35 אתרים של גופים המאמינים בעליונות האדם הלבן, ו־51 אתרים התומכים בטרור באופן פומבי. קנובל סיפר על אתר, שבו הוצבו שתי קופסאות קטנות: על אחת מהן נכתב "אנשים למחצה", ועל השנייה – "ארים". מי שלחץ על קופסת ה"אנשים למחצה" נשלח ל"אושוויץ" וירטואלית, ואילו אלה שלחצו על הקופסה "הארית" קיבלו מסמכים גזעניים ו"ייעוץ". האתר נחתם בקריאה "מוות ליהודים", והציע לינקים לאתרים דומים.

המשתתפים בכינוס בז'נווה אמרו, כי לא צפויות להתקבל בקרוב הגבלות עולמיות, משום שהטכנולוגיה משתנה מהר יותר מהמאמצים לפקח ולבקר אותה. גורם משמעותי נוסף הוא התיקון הראשון לחוקה האמריקאית, שבשתי המאות האחרונות כונן תחום מחיה נרחב יותר ויותר לחופש הביטוי.

תצלום: אי.פי

באג מיקרוסופט (1)
מיקרוסופט הציבה "טלאי" באתר הבית שלה, שסותם את הפרצה הבטיחותית שהתגלתה בשבוע שעבר באינטרנט אקספלורר 4.0 שרץ בחלונות 95. הבאג הותיר את המשתמשים פגיעים לשורת קוד של HTML שנכתבה בזדון, והיתה עלולה להפעיל פקודות במערכת של גולש אקראי. מיקרוסופט טוענת כי אף משתמש לא נפגע.

באג מיקרוסופט (2) בינתיים, התגלה באג נוסף, הפעם בתוכנת הגיליון האלקטרוני אקסל 97: הבאג גורם לטעויות בחישוב כשמנסים למצוא את החזקה השלילית המיליארד של מספר כלשהו. למשתמש הממוצע זה לא אמור להפריע, אבל בקהילה המדעית חישובים כאלה אינם נדירים. למיקרוסופט פתרונים.

קולה בטלפון שיגעון אלחוטי חדש בפינלנד: האזרחים יכולים לקנות קוקה קולה ולהפעיל מכונות נגינה באמצעות טלפונים סלולאריים. "טלקום פינלנד" פיתחה מכשיר דיגיטלי המשולב במכונות מכירה אוטומטיות – כאלו שמוכרות חטיפים, משקאות קלים, בולים וכו' – שמחייב את חשבון הבנק של המתקשר.

חדשות מחשבים בעברית
קבוצת אנשים ומחשבים פתחה אתר חדש, שמרכז מבחר כתבות ממגזיני אינטרנט שונים: "אינטרCD", "אינטרנט וורלד ישראל" ו"אנשים ומחשבים".
http://www.people-and-computers.co.il

בעיות בגן עדן למרות הדיווחים האופטימיים על תעשיית ההיי טק האמריקאית, שתי חברות הכריזו על ארגון מחדש, מה שאומר: פיטורים. סיליקון גראפיקס תפטר 850 עובדים, ואיי־בי־אם הודיעה על שינויים מבניים, שלדעת אנליסטים עשויים לבוא לידי ביטוי בפיטורים של כמה אלפים. לא נעים.

בלי טובות חברת נטסקייפ הורידה את הלוגו של ג'אווה מגרסה 4 של הדפדפן שלה, לאחר שהועלו ספקות בדבר התאמה מלאה של הדפדפן לשפה. בנטסקייפ לא לוקחים סיכונים עודפים, ולאור התביעה שהגישה סאן נגד מיקרוסופט, לפני שלושה שבועות, הוחלט שם שעדיף ללכת בלי, מאשר ללכת עם חלק ולקבל זימון לבית משפט. הבעיות אמורות להיפתר בתחילת 1998.

חמש השנים הרזות של התעשייה

דו"ח אמין ביקר בסן פרנסיסקו, וגילה לחרדתו שבעשור הקרוב האינטרנט הוא רק פרומו

דו"ח אמין

עידו אמין

בעוד שעמק הסיליקון הוא מעוז תעשיית החומרה של ארה"ב, הרי שסן פרנסיסקו היא מעוז תעשיית המדיה. בעיר הרגועה ביותר בארה"ב, שנמצאת במדינה הרגועה ביותר בארה"ב, בין עלי החסה האורגנית והשקיעות המהממות, בעיר שבה אפשר לעשן מריחואנה כמעט באין מפריע, אך הולך הרגל שבקבוק בירה בידו צפוי למעצר, חיה קהילה וירטואלית שוקקת, שבשבילה האתרים הגדולים והמפורסמים ביותר בעולם הם הג'וב החדש של השכן ממול.

התוצאה: עולם הפוך. בשעות היום הקשר לאינטרנט מחורבן, והקו מתחיל להתפנות בשעות הערב, כשצבא "העבדים הדיגיטליים", כפי שהם נהנים לקרוא לעצמם, נע הביתה. ספקי האינטרנט בסן פרנסיסקו ירדו מזמן אל מתחת לקו ה־19.99 דולר לחודש, שקבעה "אמריקה און־ליין". המחירים ירדו אל מתחת ל־17 דולר, וכוללים כמעט כל מה שעולה על הדעת, כולל קווי ISDN בזול. כמה בזול? תקשיבו טוב: לא ארבעה דולרים לשעה, וגם לא שניים וחצי דולרים לשעה כפי שמציעים לנו בישראל בתנאי מבצע אלא – בלי תשלום בכלל, לאחר שעות העבודה.

בכלל, בגלל הרכב האוכלוסייה של העיר, יש מחיר שונה לקווים עסקיים וקווים פרטיים, ונוצר מצב מדהים שבו רבים לא משלמים כלל על האינטרנט וגם לא על הטלפון (שיחות מקומיות הן ללא תשלום, והשיחה אל הספק היא שיחה מקומית). אכן, מחיר שווה לכל נפש.

חדירתו המדהימה של האינטרנט לכל שטחי החיים מתבטאת בדרכים שונות ומשונות: כתובות האתרים מתנוססות על שלטי פרסום ושלטי חנויות, על אריזות מוצרים ואפילו על תוויות הקרטון המוצמדות לאחורי הג'ינס (וכך, מתוך שוטטות בחנות בגדים, הגעתי לאתר http://www.jnco.com). חיי התרבות, המעניינים במיוחד את דור האינטרנט, כבר מזמן אינם ניתנים לתיאור בלי מערכת של דואר אלקטרוני ואתרי הפניות למסיבות ואירועים.

ועם כל זאת, בסן פרנסיסקו מנסים עכשיו להרגיע קצת את האש. הפיננסים שזרמו לכיוון המולטימדיה עשו זאת משום שמהעיר הזו, ומהקהילה הזו, יצאה בעבר בשורת ההוצאה לאור האלקטרונית והעיצוב הממוחשב. קהילת הפיננסים ציפתה שהשגשוג יגיע לאינטרנט כפי שהגיע בעבר אל קהילת המעצבים הממוחשבים. אלא שחלפה שנה, חלפו שנתיים, והשגשוג בושש לבוא. לחלק מהנפשות הפועלות אזלה האמונה (ואולי הידלדל גם חשבון הבנק), ונדמה כי באמת אין דרך לעשות כסף מהאינטרנט.

סמנכ"ל בחברת משחקים גדולה הסביר לי כי כאשר נשאל בעבר על ידי לקוחות "כיצד עושים כסף מהאינטרנט", הוא השיב בפשטות: "לא עושים, זהו שכר לימוד שאנו משלמים בעבור ההשתלבות במרחב הווירטואלי". כיום תשובות כאלה גורמות להיסוסים ולהתקררות ההשקעות באינטרנט. גדולי הדור הווירטואלי עוסקים באחרונה בהנמכת הציפיות: באוזני שמעתי את ביל גייטס מסביר לבאי ועידת "סיבולד" כיצד יקרו דברים גדולים וחשובים – אף יותר מאשר אנו מעזים לנבא היום – אלא שהם יקרו לא בשנה הבאה, אלא בעוד חמש או עשר שנים. יתר על כן, אין שום קיצור דרך, משום שמדובר בעיכוב שמקורו בקצב הנחת הכבלים האופטיים ברחבי ארה"ב, שהוא, ורק הוא, ישחרר את האינטרנט ממצוקת התעבורה האיטית ויקפיץ אותו אל עידן המולטימדיה.

לולא נאומו זה של גייטס, הייתי מייחס את התבטאויותיו האחרונות של סטיב ג'ובס על חמש השנים הרזות שבפתחנו, לבעיות אישיות הקשורות להתפתחויות בחברת אפל. ג'ובס מדבר על אסטרטגיה של הישרדות, ושל תקווה לכך שאולי בחמש השנים הבאות יהיה לאפל מוצר מוצלח כמו אחד החידושים ההיסטוריים שלה – חלונות גרפיים, עכבר, או משהו כזה.

ממומחים נוספים, בעלי תפקידים בכירים באזור המפרץ בואכה הסיליקון ואלי, שמעתי מספרים דומים, שלא לייחוס. האופטימים מדברים על שנתיים, הפסימים על חמש־שש שנים, שבהן מומלץ לחברות השוקלות כניסה לאינטרנט להיזהר ולא להשקיע משאבים שאין להם מתוך ציפייה להתעשרות מהירה.

מובן שעד להודעה חדשה אפשר לשכוח מסרטים, אנימציה שוטפת ואינטראקטיוויות מיידית באמת. בין הטכנולוגיות שהוכנסו להקפאה (או לחדר הקירור) נמצאת גם VRML, ועם סימן השאלה שמתחיל לרחף על ג'אווה, נדמה שהתחיל מיתון האינטרנט הגדול. לא שאין פרנסה ברשת, ולא שהאתרים נסגרים, ולא שלא עובדים כאן בכל מקום שעות נוספות ובסופי שבוע – אלא שהאופוריה התפוזרה.

העתיד, לפחות על פי ביל גייטס, שייך לחברות הפועלות בתבונה וביצירתיות, בלא פזרנות. על פי דבריו בוועידת סיבולד, ניתן להבין כי לאחר שפיזר ים של כסף לכל כיווני הרוח, הוא מרגיש קצת כמו כל מיליוני מחפשי הזהב באינטרנט, שמקווים בכל יום שמחר ימצאו זהב – שלא כמו אתמול, שלשום, או לפני כן.

של מי האתר הזה?

האינטרנט דומה לביצה רוסית: כל אתר מחובר לספק המחובר לספק אחר. אז כאשר אני מתחבר לאתר כלשהו, היכן הוא יושב באמת? האם הוא מקושר לאינטרנט דרך נטוויז'ן, דרך איי־בי־אם, ואולי דרך ספק אחר, ישראלי או זר? התשובה, שבעבר היתה נגישה רק ליודעי ח"ן, ניתנת לכל דורש (היודע אנגלית) באתר "האינטרנט בישראל" של ג'ון ניישטט: עכשיו ניתן, באמצעות מנוע חיפוש פשוט, להקליד את שם הדומיין המבוקש, ולמצוא מי הוא באמת הספק שחיבר אותו לאינטרנט. עוד: אפשר לאתר בקלות את כתובות הדואר של בעלי הדומיינים השונים, כפי שהם רשומים בלשכת רשם הדומיינים (וזה, למרבה הצער, אומר שהן לא תמיד מעודכנות). השימוש הטבעי: כאשר אתם גולשים לאתר והוא מפסיק לפתע להגיב, או שמגיב בהודעות בידיות, חפשו מי הספק שלו... ותדעו מי הם השלומפרים באינטרנט בישראל.

http://www.neystadt.org/israel

האינטרנט - בשביל מה זה טוב

השבוע חיפשתי את זמן השידור של סרט טלוויזיה שזכרתי רק את נושאו: כת הסופים. לאחר שנואשתי מן העיתון (אחרי חמש דקות), מצאתי אותה בעזרת לוח השידורים של IOL (שתיים וחצי דקות, כולל החיוג). אז נכון שאי אפשר לקחת את האינטרנט לחדר הקטן שבבית – אבל לעומת זאת, לא צריך לשבת שם חמש דקות כדי למצוא סרט, ובסוף גם לא להצליח.

לארי פלינט שוב בצרות

תביעה של חשפניות נגד אתר "האסלר" מעוררת שוב את הדיון בסוגיית הפרטיות

סן פרנסיסקו. חמש נשים שביצעו באינטרנט "הופעות למבוגרים בלבד" תבעו את מו"ל המגזין "האסלר", לארי פלינט, ושתי חברות נוספות, על הטרדה מינית ואפליה.

התובעות, שבחרו להגדיר את עצמן כ"דוגמניות עירום לוועידות־וידאו למבוגרים באון־ליין" טענו כי הנתבעים פגעו בפרטיותן, כשלא שמרו על חשאיות שמותיהן וכתובותיהן.

"יש אנשים שעשויים לחשוב כי רק משום שהנשים האלה היו מוכנות להסיר את בגדיהן באינטרנט – אסור שיהיו להן ציפיות לפרטיות", אמר דניאל פדר, עורך דינן של התובעות. "למעשה, דווקא משום שהן מעורבות בתחום הזה, הציפיות שלהן לפרטיות צריכות להיות גבוהות יותר", הוסיף.

בכתב התביעה נטען, כי הוצאת "לארי פלינט פבלישינג", שייסדה ב־1996 עם "אינטראקטיב לייב" ו"סלקטיב מדיה" את אתר הרשת "חתולות לוהטות", הטרידה והפלתה לרעה נשים שהועסקו בה. "הנתבעים... יצרו סביבת עבודה עוינת ומדכאת", טענו הנשים בתביעה שהוגשה לבית משפט בסן פרנסיסקו.

הנשים, שרק שתיים מהן ציינו את שמותיהן בתביעה, טוענות כי מנהליו של פלינט רימו אותן בכך שאיפשרו לעובדים במחלקות הנהלת החשבונות, התקצוב והשיווק של החברה לצפות בתמונות שלהן "בגניבה". "מאוחר יותר צחקו העובדים על העניין, ודנו במקום העבודה בתמונות העירום של התובעות", נאמר בכתב התביעה.

עוד נטען בכתב התביעה, כי משכורותיהן של הדוגמניות, שנקבעו במקור ל־30 דולר לשעה, קוצצו ל־15 דולר לשעה ב־1997, ואילו משכורותיהם של הגברים שהועסקו באתר אחר של החברה, "סנטימטרים" שמו, נותרו כשהיו.

"לדוגמנים הגברים ניתנו שתי הפסקות, חצי שעה כל אחת, בתשלום, והטבות נוספות שנשללו מהתובעות ומכל יתר הנשים שהועסקו אצל הנתבעים", נאמר בכתב התביעה.

התביעה טענה כי יש להרשיע את הנאשמים בהפרת חוזה ובמרמה, אך לא נקבע בה גובה פיצויי הנזיקין הנתבעים. עוד נטען בתביעה כי הנשים עזבו את מקום העבודה כשהן חשות ב"השפלה, הלם, מבוכה, פחד, חרדה ואי־נוחות".

"אנו שולחים מסר לחברות, לפיו תהיה התעשייה שהן נמנות עליה אשר תהיה, אופן פעולה כזה ראוי לגינוי – ולא יתקבל", אמר פדר.

ספרות זולה

הוצאות הספרים הגדולות בארץ חברו להקמת חנות הספרים הווירטואלית הראשונה, שגם תעבוד. כך נוכל להזמין ספרים הביתה, בלי לספוג את דמי המשלוח השערוריתיים של החנויות האמריקאיות

נטע גורביץ

אין הרבה דברים טובים לומר על הרגלי הצרכנות בישראל, אבל כשמדברים על רכישת ספרים, הגו הלאומי מזדקף. כולם ממלמלים מיד את המנטרה שבישראל נמכרים ספרים במספר הגדול ביותר ביחס לנפש בעולם, ומספר ספרי השירה שנמכרים כאן הוא הגדול ביותר באופן אבסולוטי. אף אחד לא יודע אם זה באמת נכון, אבל זה כבר לא משנה. ישראלים אוהבים ספרים, ואוהבים את שבוע הספר, ומתים על רם אורן, וזהו. ובגלל זה זה קצת מוזר, שאף אחד לא הפנים את הפוטנציאל האדיר שטמון בחנות ספרים עברית און־ליין, שתעבוד כמו שצריך. כי מה שישראלים הכי אוהבים אחרי ספרים זה כסף, וחנות כזאת יכולה לעשות, כפי שמלמד הניסיון, הרבה הרבה כסף.

התהייה הזאת צפויה להיפתר עד סוף השנה, עם עלייתה לאוויר של "דיבוק" – חנות הספרים הישראלית הווירטואלית הראשונה, שאמורה גם לעבוד. רשת סטימצקי, שהשתלטה על שוק הספרים הלא־וירטואלי בלי להתאמץ, עשתה ניסיון להקים חנות כזאת לפני שנה וחצי. הניסיון נכשל כישלון חרוץ. האתר של סטימצקי היה לא יותר מקטלוג מסורבל מגובה במנוע חיפוש מגמגם, שהדגים מה יכול לעשות השילוב הקטלני של אי־הבנת המדיום עם השקעה כספית מינימלית. בסטימצקי אומרים אמנם שדרך האתר בוצעו רכישות לא מעטות בכלל, אבל "זה לא עבד", ולכן הוחלט בשלב זה להוריד את האתר מהרשת. הכתובת של האתר ולינקים אליו ממנועי חיפוש מניבים כיום את אתר הבית של איי־בי־אם, שעל השרת שלו ישב האתר של סטימצקי. מצד שני מתכננים בחברה להקים אתר חדש בהשקעה כספית גדולה יותר, שיהיה אטרקטיווי יותר ואפקטיווי יותר. לוח זמנים? אין. מה זה אומר? לא כדאי לעצור את הנשימה. עוד יעבור זמן רב עד שההבטחה תתממש.

הווירטואלית הראשונה

את ההבטחה של "דיבוק", לעומת זאת, כבר ממש אפשר להרגיש בקצות האצבעות. התשובה הישראלית ל"אמזון" נראית מבטיחה, ומבטיחה גם לקיים. בחנות יימכרו בשלב הראשון כ־10,000 ספרים של רוב ההוצאות הגדולות בארץ – בין היתר כתר, הקיבוץ המאוחד, עם עובד, ספריית פועלים, דביר, זמורה ביתן ואור עם – דרך אתר שאמור להפוך את הקנייה לעניין מתגמל, ולא למטחנת עצבים. מנוע חיפוש אפקטיווי, שיידע להתגבר על הבעיות האופייניות לעברית (כגון פלאי הכתיב החסר) הוא רק תחילת הדרך. חוץ מזה יספק האתר עמוד נפרד לכל ספר, שיכלול את טקסט הגב, קישור לכל ספרי המחבר או כל ספרי הסדרה, ולעתים גם ביקורות ותמונת הכריכה. האתר ייתן שירותים נוספים למשתמשיו, כגון רשימת רבי המכר, ספרים מומלצים על פי קטגוריות, ובהמשך גם רשימת תפורה לפי תחומי העניין של הגולש, שיר כל להתעדכן בתיבת דוארו האלקטרוני על כל ספר בישול חדש שיגיע לחנות, לשם דוגמה.

גם הטרנסאקציה הפיננסית צפויה להתקיים ברוח טובה. לאתר נבנה שרת מאובטח, שהוא הכי מאובטח שיש – גם משתמש בהצפנה, וגם מופרד לחלוטין מהשרת של החנות ומוגן על ידי תוכנת האבטחה "פיירוול". השרת יידע לזהות כל קונה שכבר ביצע דרכו רכישה אחת, וכך תיחסך הקלדה חוזרת של הפרטים. ומי שעדיין מטפח רתיעה בלתי רציונלית משימוש בכרטיס אשראי ברשת, יוכל להזמין בטלפון, בפקס, או פשוט לשלוח צ'ק (הרבה פחות בטוח, אם אתם שואלים אותנו). הספרים יגיעו עד פתח הבית (על ידי שליח – מחיר השליחות נקבע לפי מקום המגורים), או לתיבת הדואר (משלוח בחינם). אפשר גם לשלוח ספרים לחו"ל.

סטימצקי, שהשתלטה על שוק הספרים הלא־וירטואלי בלי להתאמץ, עשתה ניסיון להקים חנות ברשת לפני שנה וחצי. הניסיון נכשל כישלון חרוץ

האתר, שנבנה על ידי חברת ברידג'נט, מכבד את ההוצאות השותפות בו באתרים עצמאיים, שיחוברו אוטומטית לבסיס הנתונים של "דיבוק". המשמעות היא, שמי שייכנס באופן עצמאי לאתר של כתר, יוכל לחפש גם בקטלוגים של הוצאות רבות אחרות, בלי להתאמץ בכלל.

מי שאינו יכול לחכות עד סוף דצמבר – מועד הפתיחה המתוכנן של האתר – יכול בינתיים לבקר באתר של הוצאת הספרים מודן, שהוא למעשה חנות הספרים הישראלית היחידה המתפקדת כיום ברשת. אבל אין סיבה להתעלף משמחה. אתר שמציג ספרים של הוצאה אחת (אחת וחצי בעצם – באתר נמכרים גם ספרים של מסדה) מפספס את עצם הרעיון של חנות ספרים אמיתית. זה לא מקום שאפשר לבוא אליו כדי למצוא את רב המכר הנוכחי או לקבל תמונה של הדברים המעניינים בשוק, וקהל היעד הוא למעשה רק מי שיודע שהספר שהוא מחפש יצא בהוצאה הזו.

זה בעצם היה גם הרעיון מאחורי הקמת האתר. האתר הוקם לרגל שבוע הספר שחל בחודש מאי, והוא פורסם בעיקר על גבי הקטלוגים של ההוצאה שחולקו למבקרים (וגם ב"מעריב לנוער", כי האתר משווק מה שנקרא סדרות לבני הנעורים, כגון ספריה של גלילה רון־פדר). מי שמוצא ספר בקטלוג יכול להזמין אותו דרך האתר, שהוא מצדו די בסיסי, לא ממש מהיר כמו ברק, ויש בו אופציה של מנוע חיפוש, או קטלוג שמאורגן לפי סדרות או נושאים. החלוקה לא תמיד ממש מבריקה, וכך אפשר להיתקל בקטגוריית "ספרי עזר לבית ולמשפחה" ב"יסודות החוק הישראלי (ברוסית)", נח לו בין "ילדים – גדילה והתפתחות", ל"ירכיים רזות ב־30 יום".

בנוסף, פועל האתר לפי שיטה שמצויה בשימוש נרחב באתרים ישראליים, ושהגיע הזמן להוקיעה אותה. ההזמנה מתבצעת באתר דרך שרת מאובטח, שבו נמסרים כל הפרטים, כולל פרטי כרטיס האשראי (הכל, משום מה, באנגלית). אבל בתום ההזמנה מתבשר הרוכש ש"אישור ההזמנה ייעשה בטלפון". עכשיו, אינטרנט זה משהו שאו שמאמינים בו או שלו. אם אתר מאפשר קנייה מאובטחת, איזו סיבה בעולם יש לאשר אותה אחר כך בטלפון, שהוא אמצעי הרבה פחות בטוח משרת מאובטח? ומי שקונה דרך האינטרנט, אחד הדברים שהוא רוצה לחסוך לעצמו זה מגע עם אנשים, אפילו שהם נחמדים ומנומסים, ואפילו שהוא בכלל לא מיד נטרופ. אז אם אחרי הקנייה ברשת עוד צריך לקיים משא ומתן בטלפון, מה עשינו? בשביל זה בדיוק יש דואר אלקטרוני. מיליוני בני אדם (וזו לא הגזמה) קונים ברשת מדי יום, והם לא צריכים לדבר עם אף אחד. זה, למי שעדיין לא הבין, כל הרעיון.

בהוצאת מודן דווקא מרוצים מהאתר. עודד מודן, מנהל ההוצאה, אומר שקצב הקניות גדול בהרבה מהמצופה, ובהוצאה מתכוונים להשקיע בו ולפתח אותו, בין היתר על ידי קביעת הנחות ומבצעים שיהיו מיוחדים לאתר. היקף הקניות נשמר בסוד, כמובן, אבל בעת הזמנה אקראית מהאתר התברר שהרישום של השרת המאובטח, שרק דרכו אפשר לקנות, פג שלושה שבועות קודם לכן. יכול להיות שזה אומר שהאתר היה מיותם במשך שלושה שבועות, ויכול להיות שלא, אבל בכל מקרה, לנו זה לא ממש נראה כמו סימן טוב.

למעט מודן, ועד לפתיחת "דיבוק", יש ייצוג מינימלי מאוד להוצאות הספרים הישראליות הגדולות. הוצאת פרקוס והוצאת אופוס מתהדרות, לעומת זאת, באתרים שווים ואפקטיוויים – וטוב שכך. שתי ההוצאות מתמחות בתחום המחשבים והאינטרנט (אופוס מושכת גם לכיוון של מדע בדיוני ועידן חדש), והעדר חנות און־ליין למרכולתן היה בחזקת פריחה. אין דברים רעים להגיד על האתרים: הם אסתטיים, מהירים, קלים לניווט, מציעים מחירים אטרקטיוויים, מבצעים ומועדוני לקוחות. ובניגוד למודן – באתרים האלה לכל ספר מוקדש עמוד, עם תמונה נאה של הכריכה וכמה מלים על המציאה הגדולה שאתם עומדים לקנות (באופוס יש אפילו תקציר למהדרין). דמי המשלוח באופוס עומדים על שבעה שקלים – לא משנה כמה ספרים כוללת ההזמנה. בפרקוס, לעומת זאת, מציעים משלוח בחינם (כן כן) על כל קנייה ב־58 שקלים לפחות. בהחלט מפתה.

אתרים ישראליים אחרים לרכישת ספרים הם, פחות או יותר, קיקיוניים. החנות (והאתר) "בת ארזה" היא בית מסחר לספרי קודש ויהדות עם נציגות וירטואלית, וכמוה "מכון מקורות", "ספרים טובים" מציעה קטלוג לא מחייב (כרגע האתר בבנייה), "ספרי רימון" מציג אנציקלופדיות לילדים ולנוער, והוצאת הוד עמי משווקת ברשת ספרי מחשבים ותוכנות.

ככה זה צריך להיות

המצב, בשתי מלים, עגום למדי. אבל אם נביט אל העולם הגדול, נימצא למדים שזה לא חייב להיות ככה. בעולם הגדול, בראשית היתה "אמאזון". בימים שבהם התלבטה הרשת בין דימוי של מפלט לצרכני סקס לכלי העבודה של האינטליגנציה, אמאזון היתה הרבה יותר מחנות ספרים און־ליין. השם שלה נלחש כסיסמה של מביני עניין, ובטקסי חניכה של גולשים פוטנציאליים הוקלדה הכתובת שלה לדפדפן שוב ושוב כדי להמחיש את נפלאות הרשת, ולהסביר את העניין המוזר הזה, הווירטואליות. כי גם אם תקנו כרטיס טיסה לאמריקה, יסבירו לכם בדיוק איך מגיעים לאמאזון, לא תוכלו להיכנס דרך הדלת של החנות, ליפול על כתפיו של המוכר הממושקף ולהגיד לו "איים עידו פרום יזראל". כי אמאזון, חוץ מהמקום שהיא תופסת על השרת, בכלל לא קיימת: 2.5 מיליון כותרים שלא נמצאים בשום מקום – חנות הספרים הגדולה בעולם.

לשם השוואה, בחנות ספרים ישראלית טיפוסית יושבים על המדפים משהו בסביבות 15 אלף ספרים. אמאזון, שהיא בעצם, אם לפשט את הדברים, לא יותר ממחשב שמחובר למחסני מכירות ברחבי ארה"ב ומקיים קשרים ענפים עם שירותי דואר אוויר, יכולה להרשות לעצמה להעמיס על מדפיה מספר גדול פי 166 של ספרים, בלי חשש שהם יישברו. וזה אומר, שאלא אם כן יש לכם טעם אקסצנטרי במיוחד, קשה מאוד להיכנס לשם בלי למצוא לפחות ספר אחד לכל יום, מעתה ועד קץ הדורות.

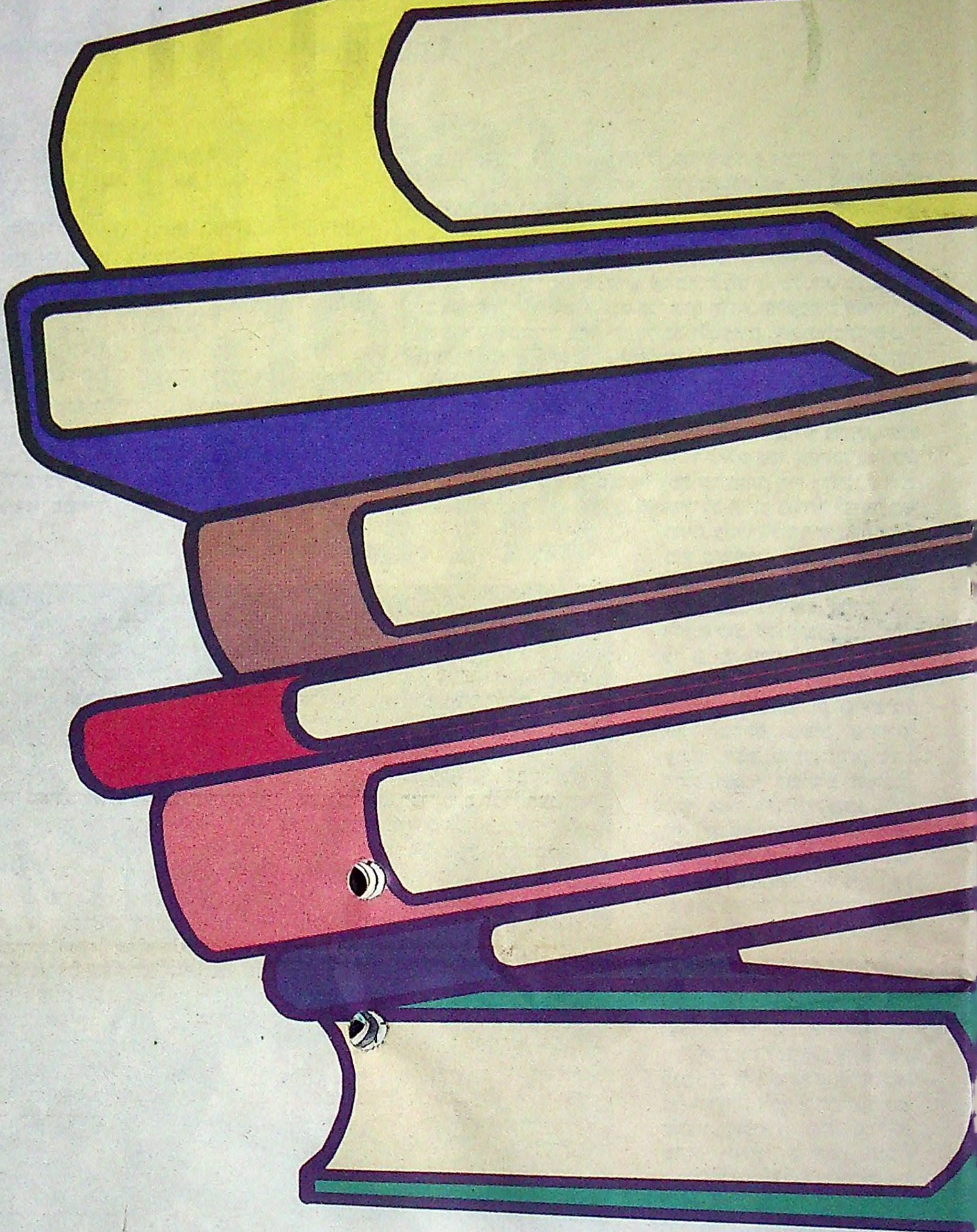
כל העניין הגדול הזה היה מדהים במיוחד, בגלל שבתחילת דרכה (עד פרוץ בארנס אנד נובל, ועל כך בהמשך) אמאזון נתנה לצרכניה הרגשה שהם שותפים למשהו ראשוני, אינטימי, כמעט חתרני. בלי צבעים, בלי תמונות, בלי לינקים – שום דבר שיכול לרמז שיש פה בעצם אתר מסחרי שקרוב בטבעו יותר לאתר של קוקה קולה מאשר למניפסט חשאי שמסתובב ברשת. מנוע חיפוש אפקטיווי, קטלוג אין־סופי, וכמה קישורים פסיכדליים, כגון שעון שמונה את עושרו של ביל גייטס – תמונה כללית שנתנה לגולש את ההרגשה שהוא עלה על סקופ אדיר, אבל כזה שאסור לגלות, כדי שלא יבואו ההונים ויהרסו את הנוף.

נאמנים לתחושות הבטן שלהם עברו שוחרי האינטרנט וסיפרו על אמאזון לכל מי שרק היה מוכן להקשיב. המכירות הכפילו ושילשו את עצמן, אמאזון הפכה למעצמה, תור התחרות הגיע.

השמועות על הכניסה של בארנס אנד נובל – המקדונלדס של עולם הספרים בארה"ב – לשוק הקדימו את פתיחת האתר שלה בערך בשנה. גם מסע יחסי ציבור האינטנסיווי הקדים את פתיחת האתר, וכלל זריקת חול בעיניה של אמאזון וקינטורים על אי־הדיוק – והיו גם שהגדילו ואמרו חוסר הכנות – בטענה בדבר 2.5 מיליון הספרים של אמאזון. כי בארנס אנד נובל, שגם היא הכריזה על עצמה כחנות הספרים הגדולה ברשת, עם מיליון כותרים, לא סופרת את אותו ספר עשר פעמים, רק בגלל שהוא יצא בעשר הוצאות שונות.

האמת המרה היא, שמי שקונה ספרים מהחנויות און־ליין האמריקאיות, נקנס בדמי משלוח שבהרבה מקרים גבוהים ממחיר הספר עצמו

אבל כולם ידעו שבמקרה הזה הגודל לא קובע. בארנס אנד נובל עלתה לרשת כשהיא עוטה חזות עולצת ומגייסת למאבקה את מיטב הפלאג־אינים שבב־

מצא. לא רק מקום לקנות בו ספרים, אלא קהילה וירטואלית של אוהבי ספר, מקום מפגש לכל מי שהכין אי פעם בוק ריפורט בתיכון. וכך מציע האתר ראיונות עם סופרים, צ'אטים עם מבקרים, המלצות אישיות, פורומים רוחשי פעילות, המלצות של קוראים, המלצות לפי נושאים, ביקורות ואפילו שיעורי בישול בריל וידאו. אמאזון לא רצתה לצאת פראיירית, ושינתה את פניה, אם כי תוך כדי שמירה על חזות מסוגפת משהו. גם אצלה יש עכשיו ראיונות, מבצעים, שיחות, וכמובן – הנחות.

במחיר הספרים שנמכרים בחנויות מגולמים גם שכר הדירה של החנות, משכורות העובדים, חשבונות החשמל, המים, הטלפון והביטוח וכו'. כשהחנות לא קיימת באמת נחסכות ההוצאות האלה, והגולשים מרוויחים. עוד לפני הכניסה של בארנס אנד נובל מכרה אמאזון את ספריה במחירים נמוכים יחסית, אבל התחרות, כפי שלמדנו בבית ספר, גרמה לירידה במחירים, והיום נמכרים כותרים רבים במחיר הנמוך בעד 40% ממחיר הקטלוג.

דופקים את הישראלים

ומה לנו ולכל זה? לא הרבה, האמת. ראשית, כפי שבטח כבר ניחשתם, החנויות האלה לא מחזיקות בסטוק ספרים בעברית (למרות שתרגומים לאנגלית של מיטב סופרינו נמצאים, ואף מומלצים). ולגבי קוראי האנגלית, אנשי הספרות המקצועית וכל מי שלא מוכן להתכופף לפני הלקטורים של ספרות אנגלית בסטימצקי – ובכן, בשביל כל אלה מחיר המשלוח הבינלאומי הופך את כל העניין ליקר באורפן מצמרר, ומי שרגיל לסיפוקים מיידיים צריך לשכוח בכלל מהסיפור. מדובר בהמתנה של עד שלושה שבועות.

דמי המשלוח כוללים, באופן עקרוני, סכום ראשוני ותוספת בעבור כל ספר. בבארנס אנד נובל מציעים רק משלוח אוויר, שמבטיח שהספר יגיע לישראל בתוך שבוע עד שבועיים. מחיר המשלוח הוא 7 דולר, ועוד 5.95 לכל ספר – בסך הכל 12.95 לספר אחד. משמעות הדבר היא, שיש סיכוי די גדול שמי שקונה רק ספר אחד ישלם מחיר משלוח גבוה ממחיר הספר. באמאזון מציעים שלוש חלופות: משלוח סטנדרטי – ארבעה עד עשרה שבועות – שמחירו 4 דולר ו־1.95 לספר, משלוח אוויר – שבוע עד שלושה שבועות – 7 דולר ועוד 5.95 לספר, ומשלוח אקספרס – עד ארבעה ימים – 30 דולר ועוד 5.95 לספר. כרגיל, מי שעשיר מרוויח.

על המחירים המטורפים אפשר כמובן להתגבר על ידי הזמנת מספר גדול יותר של ספרים (ואז מחיר המשלוח הבסיסי מתחלק בסכום גדול יותר), ושימוש במשלוח האיטי. החנויות עומדות בזמנים הנקובים, ובדרך כלל הספרים מגיעים הרבה לפני פקיעת האולטימטום (עטופים כמובן למשעי, ובמצב רוח איתן). ולמי ששוקל לרדת מהארץ, כדאי להביא בחשבון את השיקול הבא: תושבי ארה"ב רבתי מקבלים את רוב הספרים בתוך יומיים עד שלושה ימים, במחיר משלוח של 3 דולר ו־95 סנט לספר. אז שלא תגידו שלא ידעתם.

- http://www.modan.co.il
- http://www.focus.co.il
- http://www.opus.co.il
- http://www.torah.net/benarza
- http://www.mekorot.org
- http://www.sfarimtovim.co.il
- http://www.rimon.co.il
- http://www.hod-ami.co.il
- http://www.amazon.com
- http://www.barnesandnoble.com

קפטן יקר. עוד לא החלטתי באיזה דפדפן להשתמש, ולכן התקנתי את כולם (אקספלורר 3.02 תומך עברית, ואקספלורר 4, נטסקייפ 3 ונטסקייפ 4). והופתעתי לגלות שנטסקייפ 3 פועל הרבה יותר מהר מאשר כל האחרים. אז הבעיה היא אצלי? אם כן, האם אפשר לפתור אותה? האם כך זה באמת אמור להיות?

תודה, ברוך

הקפטן משיב: ברוך היקר. נטסקייפ גרסה 3 הוא אכן מהיר בהרבה מאחיו הגדולים, ולא רק אצלך במחשב. הסיבה לכך פשוטה – הגרסה הזאת של הדפדפן מכילה פחות אפשרויות, ולפיכך נזקקת לפחות משאבים. הנוויגייטור 4 החדש הוא ניסיון להתקרב לביצועי הקומיוניקייטור 4, מבלי לאבד לחלוטין את קלילותו של נוויגייטור 3. נסה גם אותו:

ftp://ftp12.netscape.com/pub/communicator/4.03/shipping/english/windows/windows95_or_nt/navigator_standalone/n32e403.exe

קפטן יקר. עולם האינטרנט חדש לי, ותהיתי: האם יש מנועי חיפוש בעברית?
קרוליין

הקפטן משיב: קרוליין היקרה, אכן יש אתרים המאפשרים חיפוש בעברית. מקום מצוין להתחיל בו חיפושים בעברית – ולהתוודע אל מנועי החיפוש העבריים בכלל – הוא תפוז, בכתובת: *http://www.tapuz.co.il/searchs.htm*

קפטן שלום! האם תוכל להמליץ לי על אתר שממנו ניתן להוריד תוכנות לשליחת פקסים דרך המחשב?

רותם

הקפטן משיב: רותם יקרה. הפתרון הטוב ביותר לשליחת פקסים (שהוא גם תומך עברית) נמצא בחבילת החלונות 95 שלך. אם במקרה לא התקנת את חבילת הפקס תוכלי לעשות זאת מתוך המחשב שלי/לוח הבקרה/הוספה הסרה של תוכניות/התקנת windows/ ביחרי ב־microsoft fax, הכניסי את תקליטור win95 ואשרי. בצורה זו תיתוסף לך מדפסת פקס, וכאשר תדפיסי באמצעותה מסמך – הוא יישלח כפקס. בהצלחה.

קפטן! באתרים ישראליים, כאשר מצביעים עם העכבר על תמונה, מופיע הכיתוב (text [illegible]) [illegible]פוך. האם יש דרך לעקוף זאת?

ונסה

הקפטן משיב: מעצבי האתרים יכולים להפוך את הכיתוב לטובת משתמשי נטסקייפ, אך אז הוא מופיע הפוך באקספלורר. תוכנת אינטרסייט לבניית אתרים (http://www.intersite98.co.il) אפילו יוצרת דפים המכילים את הכיתוב בשני הכיוונים. [illegible] בעיות העברית האחרות – בעיה זו היא טריוויאלית למדי. עניין של זמן – ונתגבר גם על זה.

קפטן, היכן אוכל למצוא את אתר מצעד הפזמונים האמריקאי?

תומר

הקפטן משיב: גלוש לכתובת http://www.billboard.com

קפטן הצילו! כשאני פותח את הדפדפן, המחשב אינו מתחבר לרשת באופן אוטומטי. בנוסף, למרות שהתקנתי את הקומיוניקייטור אחרי האקספלורר, אני עדיין מקבל את האקספלורר כשאני מקיש על The Internet.

אודי

הקפטן משיב: אודי, כדי להתחבר לאינטרנט בעת הצורך יש לעבור ל־ המחשב שלי/לוח הבקרה/Internet/Connection ולבחור ב־ Connect to the internet as needed. לגבי השאלה השנייה – מיקרוסופט החליטו שהאינטרנט והאקספלורר אחד הם. בתגובה, פשוט התעלם מן הכפתור ופתח את הקומיוניקייטור באמצעות האייקון שלו.

טיפ השבוע: כדי להדפיס מהאינטרנט דפים בעברית כמו שצריך יש לבטל את אפשרות שיוך הגופנים ב־ המחשב שלי/לוח הבקרה/עברית, ולהתעלם בנחישות מן הדרישה להפעיל מחדש את המחשב. אבל מה, צריך לעשות זאת בכל פעם שפותחים את המחשב. בעת יש פתרון למטרד בתוכנית "הרפסה97", שניתנת להורדה באתר http://hebrew97.bashan.co.il, שתבצע את הפעולה באופן אוטומטי עם כל כניסה לחלונות 95.

קפטן! היכן אפשר למצוא את הטקסט השלם – כולל האיורים – של "פו הדב"?
גיא

הקפטן משיב: לאחר חיפושים הגענו לאתר המתעלם בגבורה מזכויות היוצרים וההפצה, ומביא לנו את הגרסה המלאה של הספר, כולל האיורים המקוריים, באנגלית. מצוין! http://www.machaon.ru/pooh/begin.html

קפטן יקר, ניסיתי למצוא אתרים על תוכנית הטלוויזיה האהובה עלי – High HeartBreak, ולא הצלחתי. האם תוכל לעזור?

גליה

הקפטן משיב: גליה יקרה. אכן, אין ברשת חומר רב בנושא. חובבי אופרת הסבון האוסטרלית לקטינים – הרימו את הכפפה והקימו אתר משלכם. האתר הרציני ביותר ברשת נמצא ב־

http://homepages.enterprise.net/peterlawson/heartbr.html

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

חלום רטוב

"ריוון", משחק ההמשך ל"מיסט", עלה על המדפים בצפון אמריקה. הנה הלכה עוד שנה מהחיים

דפנה לוי־ינוביץ

מסך המחשב מחשיך, הנשימה נעצרת. מתוך האפלה עולים קולות חרשים, צלילים מסתוריים, שמשהו בהם בכל זאת מזכיר נשכחות. דמויות אפלוליות מתחילות לרצד על המסך, והלב מחסיר פעימה. ברוכים הבאים ל"ריוון", משחק ההמשך של "מיסט", ואחת החוויות הממוחשבות המהפנטות של השנה.

לאחר שלושה ימים רצופים של משחק ב"ריוון", עדיין קשה מאוד לכתוב עליו, וקשה עוד יותר להימנע מלפרוץ בריקוד מרוב התרגשות. הרעיון של "ריוון", בדומה לאביו מולידו "מיסט", הוא – אחרי הכל – לא לתת לכם ולו מושג קלוש מה אתם צריכים לעשות, לאן כדאי לכם ללכת ומה בדיוק אתם מחפשים שם. בינתיים, אחרי מסע כומתה מזורז באיים של "ריוון", לא נותר אלא להצדיע. לפחות מבחינה חזותית והתחכמותית, "בורדרבאונד", חברת התוכנה שיצרה את "ריוון", זינקה כמה עשרות צעדים משמעותיים קדימה, ו"ריוון" אינו סתם עוד משחק המשך, אלא יצירת מופת.

האחים מילר, שהגו ויצרו את "מיסט" – הקווסט הפופולרי של כל הזמנים – עבדו ארבע שנים על הפקת משחק ההמשך הזה, ולאור הצלחתם הקודמת, הפעם שפכה עליהם ברודרבאונד משאיות על משאיות של כסף. והתוצאה מורגשת. "ריוון" ממשיך את סיפורו של מיסט, ואת סיפור האגדה האכזרי, שהיה הבסיס לפתרון החידות ב"מיסט". מי שהצליח לפתור את "מיסט", גילה את סיפור המעשה באתרוס, קתרין ושני בניהם תאווי הבצע, שגזלו מאביהם את סוד כתיבת הספרים שבאמצעותם הוא יצר עולמות יש מאין. ומי שגילה את סיפור המעשה, הגיע בסופו של דבר לספרייה שעל האי מיסט, כדי לפגוש בעולם ההזוי שנפרש תחתיה את אתרוס בכבודו ובעצמו.

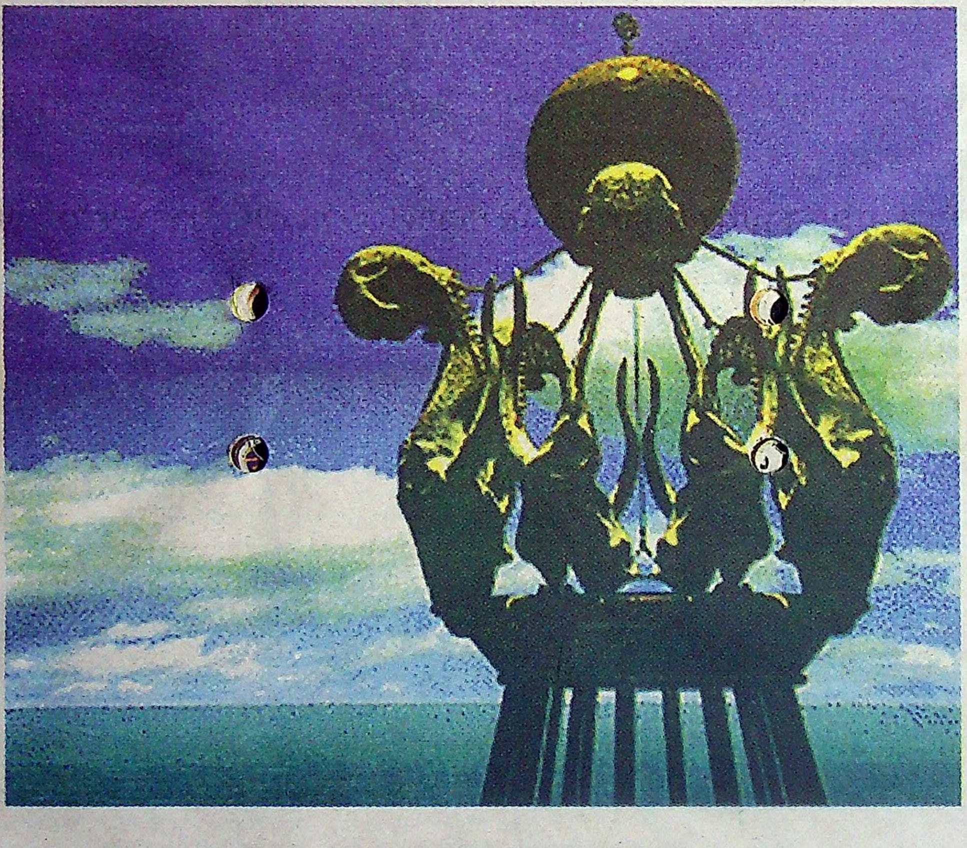
"ריוון" נפתח בסרטון וידאו שבו שב אתרוס לשוחח עם ההרפתקנים האמיצים הפולשים אל עולמו, ומסביר להם, בחסכנות מילולית חסרת תקדים, כי עליהם לפתור גם את חידת "ריוון" ואז לקרוא לו – כי למרבה הצער הוא אינו יכול להפקיד בידיהם את המפתח לחזרה אל חוף מבטחים.

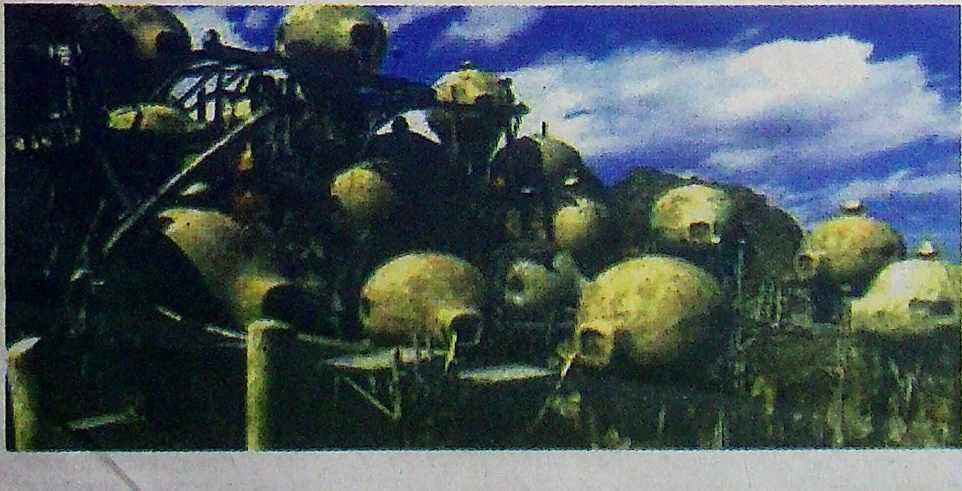
מכאן והלאה אתם לבד – טובעים בים של נופים מהפנטים, קולות רקע מרטיטים ומיני טריקים ויזואליים חינניים. הכל, מתברר, תלוי בכם: אתם מחליטים באיזה שביל לצעוד, איזו דלת לפתוח ומה לעשות בכל אותם חפצים תמוהים שייקרו בדרככם. הכיף הגדול, וגם הצרה הגדולה, הוא של"ריוון" יש כל כך הרבה אפשרויות ומסכים, עד שקל מאוד לאבד את הדרך. למרות אין־ספור הדמויות, המקומות, המבנים והיצורים שתפגשו, קל מאוד לקבל את התחושה שאתם בעצם לא מתקדמים לשום מקום.

גם "ריוון" מתרחש בשרשרת של איים, שלמרות המראה הפרימיטיווי לכאורה שלהם, מתברר כי הם מצוידים בחידושים מחזית הטכנולוגיה. אם ליקקתם את השפתיים ב"מיסט" כשרלתו של הטיל, המונע בכוח מקלדת מוסיקלית, נפתחה לפניכם, וקפצתם מהכיסא כשחללית קטנה לקחה אתכם למסע בבטן האדמה – יש להניח שכאן תזדקקו לכוס מים כדי להירגע כשתתקלו בראשונה ברכבל המוזר שייקח אתכם למסע אווירי מעל מים סוערים, בצוללת העושה דרכה על מסילה השקועה במים, או במכרה הנטוש שבמרחביו תסיירו, רכובים על קרונית המונעת בכוחו של כור גרעיני.

האיכות הגרפית והמוסיקלית של "ריוון" פשוט מופלאה. הוא אמנם מסווג כמשחק לעשירים בלבד, מאחר שאין טעם להריץ אותו על פחות ממחשב פנטיום 100 מגהרץ, אבל על מחשב חזק דיו – רצוי כזה המצויד בכרטיס גרפי תלת־ממדי משובח – ועם זוג רמקולים נוסף כך שהצלילים מקיפים אתכם היטב, "ריוון" הוא פשוט אירוע אור־קולי. כל סלע, עץ וגרגר חול עוצבו כאן בדייקנות קפדנית. הסאונד, אפילו התרחשויות קטנות כגון נקישה בדלת או לחיצה על כפתור בקיר, משובח במיוחד, וההתקדמות ברחבי האי מלווה כל העת ברחש של גלים המתנפצים אל חוף, רוח השורקת בין הצמרות, ציפורים מצייצות וזבובים מזמזמים, ובשינויים של אור וצל, בוהק השמש ואפלולית המערות. ב"בורדרבאונד" אפילו זרקו פנימה שעתיים שלמות של אנימציה, ושתלו במרחבי האיים בני אדם וחיות, שלפעמים מסתתרים מפניכם, לפעמים מדברים אליכם ולפעמים סתם מתבוננים מרחוק ונעלמים מהשטח – ותאמינו לי, אם קווסטים אהבתם, הפנטנט הזה ירטיט את גבכם.

הספרייה, שהיתה נקודת המשען, לב המשחק והמולדת האבודה של שחקני "מיסט", נעלמה ואיננה. במקומה ניתן לנכנסים ל"ריוון" רק ספר בודד, הכתוב באותה לשון רמזים לא ברורה, שבה היו כתובים ספרי "מיסט". הספר מונח כל העת בתחתית המסך, מחוץ לחלק שבו מתרחש המשחק, כך שאפשר לפתוח אותו ולעלעל שוב ושוב בכל פעם שנדמה לכם שמצאתם רמז רלוונטי. החירות לא קלות, אבל חידוש חביב מאפשר לכם להרים חפצים, ולשמור גם אותם באותה רצועה בתחתית המסך, לשימוש בעתיד.

כמו ב"מיסט" גם כאן יש אפשרות לזנק במהירות למקומות שבהם כבר ביקרתם, במקום לטרוח ולשוב על עקבותיכם בנתיבי הרים מייגעים, אבל מומלץ שלא להשתמש באופציה הזו, לפחות לא בשבועות הראשונים של המשחק, משום ש"ריוון" עמוס, גדוש, שופע, מלא, טעון, דחוס וצפוף בפרטים חשובים, שקל מאוד להחמיץ במבט מרפרף. ואם אין לכם 32 מגבייט של זיכרון במוח (שלכם, לא של המחשב), כדאי לחשוב על ניהול רישום מדויק של כל הממצאים. רק אחרי אגירת פרטים רבים למדי, משהו בכל התמונה הזו מתחיל ללבוש צורה.

הרבה עבודה מחכה למי שיעשה את הצעד הראשון על אדמת "ריוון", ואם אין לכם זמן או אנרגיה לנבור בכל הקושיות, להזיז את כל הידיות, להציץ דרך כל המשקפות ולנסות לטוות מכל זה מארג הגיוני כלשהו, תוכלו תמיד להידרדר לכדי שימוש בספר הרמזים הרשמי, שבורדרבאונד טרחו והוציאו הפעם – בחוכמה רבה – בעצמם. הם אפילו הקימו קו טלפון לרמזים וסיוע, שמספרו מתפרסם באתר הרשמי של "ריוון", אבל הביאו בחשבון שמרובר בשיחות לארה"ב.

ואם אתם כבר מציצים באתר, עיינו נא בתמונות הרבות של מעריצי "מיסט" ו"ריוון" המתפרסמות שם, ובכלל זה תמונתו של ג'סטין המפרי, מסידני שבאוסטרליה, שהיה ראשון רוכשי המשחק עלי אדמות.

האנשים שמאחורי "ריוון", מודעים לציפייה מורטת העצבים שהיתה מנת חלקם של הסוגרים למשחק, הכינו גרסה מקוצרת ומהודקת של המשחק, המיועדת לכל מי שטרם החליטו, שידם אינה משגת את הדבר האמיתי, או המתגוררים במדינות שאליהן טרם הגיעה הבשורה (ישראל, למשל). אפשר לשחק, להתנסות במשהו מאווירת "ריוון" ולהשתפשף בחלק מהקושיות, בחזקת פור־פליי לדבר האמיתי.

האתר הרשמי של "ריוון":	• http://www.riven.com
אתרים לא רשמיים, המנדבים בחינם רעיונות ופתרונות:	• http://members.aol.com/mystsequel/index.html
	• http://home5.swipnet.se/~w~58392
"יומני ריוון", משחק און-ליין מקוצר, מעין טירונות מזורזת לסקרנים:	• http://journals1.riven.com

QTEXT 7

עברית היא השפה הטבעית שלנו

קיוטקסט, מעבד התמלילים הישראלי לסביבת חלונות, פותח במיוחד עבור מי שכתיבה עברית היא הצורך הראשוני שלו. היכרות רבת שנים עם אלפי צרכנים ישראלים, שהפכו את קיוטקסט למעבד התמלילים הפופולרי בישראל, איפשרה לנו לפתח תוכנה הנותנת מענה מושלם בעברית לסביבת חלונות.

- התוכנה מאפשרת עריכה טבעית טקסט מעורב עברי/אנגלי.
- ניהול המסמכים המתקדם ביותר בעברית ובאנגלית.
- אוסף עשיר של תמונות הקשורות להוויה הישראלית.
- אפשרות קלה ונוחה לניקוד.
- מילון עברי-אנגלי, אנגלי-עברי.
- מתקן שגיאות כתיב משוכלל ביותר.
- מגוון רחב של גופנים (עיצובי אותיות) כולל גופנים מסורתיים.
- התאמה מלאה לכל סביבת חלונות.
- אפשרות עריכה ב-23 שפות שונות: עברית, אנגלית, ערבית, רוסית, גרמנית, צרפתית, ספרדית ועוד...
- שיגור וקליטת פקסים.
- כלים משוכללים להפקה חוברות וספרים.

לפרטים והזמנות:
דביר מוצרי תוכנה: קיבוץ דביר ד.נ הנגב 85330, טל. 07-9910777, פקס. 07-9910151
סניף תל-אביב: החרוץ 6 ת"א, טל. 03-5375234/5, פקס. 03-5375236
אינטרנט: www.qtext.co.il

QTEXT 7 FOR WINDOWS
מעבד התמלילים המובן מאליו

צלום: ירון קמינסקי

סנדי אילוז, מנהלת מכללת ארז (בשורה הראשונה, משמאל), לצד כרזה של חלונות 95'. הנה מקום אחד שבו לא מתלבטים בין אקספלורר לקומיוניקייטור

הלב הציוני של ביל גייטס

מיקרוסופט מאמצת את מגמת הנדסאי התוכנה במכללת ארז בשלומי. סיפור מחמם לב על כסף גדול, חיילים משוחררים וחצר אחורית קטנה

אור קניספל

דווקא בשלומי החליטה מיקרוסופט, בפעם הראשונה בתולדותיה, לאמץ ללבה מגמת לימודים שלמה – מגמת הנדסאי התוכנה במכללת ארז בעיר.

מכללת ארז שוכנת בבניין מגורים בלב שכונת מגורים בעיירה הצפונית. כלומר – במה שהיה פעם בניין מגורים, ולפני 16 שנה הוסב למכללה (אבל הוא עדיין נראה כמו בית משותף לכל דבר). מחשבים הם דווקא לא התחום העיקרי שנלמד במכללה הזו – מכללת ארז מעניקה הכשרה מקצועית מטעם משרד העבודה, ובהתאם לכך אפשר ללמוד שם גם לתארים "חשמלאי מוסמך", "חשב שכר", "מנהל משרד סוכן ביטוח" ועוד כהנה וכהנה תארים.

אז מה פתאום לומדים שם תכנות? הכל התחיל בכנס של משרד העבודה לפני שלוש שנים. מנכ"ל המשרד דאז הזכיר בכנס את העובדה שחסרים במשק אלפי תכנתים. בכנס השתתפה גם סנדי אילוז, מנהלת מכללת ארז. כשמנכ"ל המשרד אמר את מה שאמר, כמעט היה אפשר לראות את הנורה הצהובה נדלקת מעל ראשה. מכללת ארז היתה פעם חלוצת המכללות בישראל בהפעלת קורס תכנתי פי.סי, ולמרות שבזמנו ההצלחה של הקורס הזה היתה מוגבלת משהו, עדיין מילאה החיבה לתחום את לבה של אילוז.

אבל נורה זה לא מספיק. צריך היה למצוא מישהו שיספק את התמיכה המקצועית למגמת הנדסאי התוכנה שעמדה לקום. "בתקופת הדגירה על הרעיון", מספרת אילוז, "התייעצתי עם הרבה מורים ואנשי מקצוע, וכבר בהתחלה הבנו שיש צורך להתחבר לחברה רצינית". חברה כזו, שתאפשר למגמה לתת לתלמידיה את התמיכה העדכנית ביותר. חברה שיש לה ערך בשוק. חברה שהקשר איתה יבטיח שכשהתלמידים ייצאו לשוק החופשי, הם ייצאו מצוידים בידע העדכני ביותר.

סוד המשולש

"האסוסיאציה הראשונה שלי היתה מיקרוסופט", מפתיעה אילוז. "ידעתי שאני רוצה להתחבר לדרך החשיבה שלהם". המשפט הזה, שנשמע להרבה אנשי מחשבים כמו התמסרות לשטן, מקבל משמעות אחרת כשהוא יוצא מפיה של מנהלת המכללה. "דרך החשיבה" הזו שהיא מדברת עליה, היא דרך החשיבה שיוצרת את המשולש שעומד כיום בבסיסן של רוב חברות ההיי טק: משולש ה־STS – מדע, טכנולוגיה וחברה. בהיותה מוסד בלא כוונות רווח, אי אפשר להאשים את מכללת ארז שההתחברות שלה עם ענק התוכנה הזה נבעה מרצון שההצלחה הכלכלית של מיקרוסופט תידבק בה. טובת התלמידים, וההשתלבות שלהם בשוק בתום הלימודים, זה כל מה שעומד לנגד עיניה של אילוז.

ההתקשרות עם מיקרוסופט היתה קלה ומהירה מהצפוי. כבר בפגישה הראשונה גילה נציג מיקרוסופט התעניינות, התוכניות שהגישה המכללה אושרו גם הן זמן לא רב אחר כך, ועם האישור הזה הגיעה גם החותמת היוקרתית שמגדירה את המכללה כ"מרכז הכשרה מוסמך של מיקרוסופט". מיקרוסופט תורמת למכללה את התוכנות העדכניות ביותר שלה, הרבה לפני שהן מגיעות לשוק, בנוסף לספרות מקצועית עדכנית של החברה, ששוויה, יחד עם התוכנות, מגיע לעשרות אלפי דולרים בשנה. גרושים בשביל ביל גייטס, אבל המון בשביל המכללה.

תוכנית הלימודים של המכללה מותאמת לדרישות של משרד העבודה, כך שבוגרי המגמה יהיו זכאים לתעודת הנדסאי מוסמך של מה"ט (תעודת הבגרות של ההנדסאים). אבל תוכנית הלימודים של משרד העבודה, כמו שאפשר לנחש, היא לא הדבר הכי מעודכן שיש בשוק, שמשתנה ומתפתח בכל בוקר מחדש. מיקרוסופט דואגת גם לחלק הזה: מדי פעם בפעם מגיעים למכללה מרצים אורחים של הקונגלומרט, ומעדכנים את הסטודנטים בהתפתחויות.

הפרחים לצה"ל

המכללה היא, כאמור, מוסד בלי כוונות רווח, בניגוד להרבה מכללות אחרות. מה שאומר, ששכר הלימוד שם הוא לא מהגבוהים. זה גם מה שמאפשר למכללה להיות בררנית לגבי התלמידים שהיא מקבלת. מי שרוצה להתקבל למגמת הנדסאי תוכנה בארז צריך לגשת למבחני מיון במכון פיל"ת, ולעמוד בהם בהצלחה, מעל לסף ציונים מסוים. במחזור האחרון, המחזור השני של המגמה, שתלמידיו התחילו בלימודיהם השנה, לא היו מספיק נרשמים שעברו את הסף. כשחשבו מה כדאי לעשות כדי למלא את המקום שנותר בכיתה, עלה הרעיון לתת את המקומות הנותרים לחיילים משוחררים, ששירתו בלבנון לפחות שנה אחת.

בשלומי מרגישים מאוד קרובים ללבנון. כל מה שהחיילים האלה צריכים לעשות זה להירשם ולעבור את המבחנים של פיל"ת בהצלחה. הם אפילו לא יידרשו לשלם שכר לימוד (חוק חיילים משוחררים מממן 90% משכר הלימוד בשנה הראשונה, ומכללת ארז התנדבה לספוג את יתר עלות הלימוד, כולל מגורים בקיבוץ סמוך).

הרעיון המאוד ציוני הזה עלה קצת מאוחר השנה, ולא הרבה חיילים הספיקו להירשם, למרות שבמכללה ניסו להיות גמישים והסכימו לקבל חיילים גם שבוע אחרי תחילת הלימודים. אבל העשייה החיובית הביאה כל כך הרבה שמחת חיים לאנשי המגמה, שהם מתכוונים להמשיך במדיניות הזו גם בשנה הבאה. וכך נרתמה מיקרוסופט, שלא לגמרי מדעת, למפעל ציוני חשוב.

העתיד נראה בהיר: בשלומי אמור להתחיל להיבנות ממש בקרוב המבנה החדש של מכללת ארז, והוא יכלול קמפוס של ממש (ולא רק חצר אחורית). חוץ מזה מתחילים עכשיו לעבוד שם גם על קבלת הכרה אקדמית. ואילו מיקרוסופט, שכנראה נמאס לה מהתדמית השטנית שדבקה בה, כבר מחפשת את המכללה הבאה שהיא תרצה לאמץ. מכללות בנגב מוזמנות לשלוח הצעות.

בלי עין הרע

עונת הסריגה '97/8 נפתחה באופן רשמי, והשנה: גם הרשת בחגיגה. כל מה שצריך זה מודם ומסרגה

דינה שונרא

המיסיונרים של האינטרנט, שרוצים לשכנע גם את אמא, את סבתא ואת הדודה מרים שיעלו און־ליין, יכולים למצוא פה את התשובה המוחצת לשאלה: "אבל למה לי להתחבר?". והתשובה היא: "כי את אוהבת לסרוג". אפשר, אמנם, להשתמש בתשובה גם בלשון זכר, אבל האפקט המרשים ביותר נצפה בקרב סרגניות כפייתיות (קל מאוד לזהות. היא – או הוא – מודדים תוכנית טלוויזיה בסנטימטרים: "היתה מהדורה מורחבת היום, הספקתי חצי שרוול").

פעם הן היו נפגשות בחנויות צמר קטנות ומחליפות ידע – ולעתים קרובות היה זה המטבע היחיד שאיפשר רכישת סטטוס וטובות הנאה. היום הן מקימות אתרי בית, מתכתבות ברשימת הדיוור המרשימה KNITLIST־L ומספרות זו לזו על ההצלחות שלהן ועל הכשלונות, ועל הצמר שהתכווץ בשטיפה ועל הצמר האדום שאיבד את צבעו בשטיפה (וכל יתר הכבסים הסמיקו למראהו), פותחות פלונטרים, מתייעצות, מדברות – סוחרות במידע.

החברות המייצרות את הציוד והחומרים לסריגה גילו עד מהרה שהן מככבות בדיונים ולפעמים שלא בטובתן. מכיוון שסריגה נחשבת בעיקר עניין של פנאי, הסרגניות שגם פעילות בדיוני אינטרנט נחשבות לקהל מטרה נוח במיוחד, בעלות הכנסה פנויה ורמת עניין גבוהה. מהר מאוד החלו החברות להזמין את המתדיינות להציב במחשביהן אתרים חדשים. נוצר דו שיח ורמת החומרים עלתה פלאים (פעם היה קשה למצוא צמר שהוא באמת צמר, בצבע שלא דוהה).

המו"לים של ירחוני סריגה גילו אף הם את האינטרנט, והוסיפו את מרכולתם – כולל תחרויות עיצוב, דוגמאות וטיפים. הסרגניות גילו את מנועי החיפוש. "יאהו!" הוסיפו למפתח העניינים שלהם שש קטגוריות בנושא סריגה. אנשי מקצוע הצטרפו לקהילת המידע בתחום הזה. יש אפילו אתרים המציעים תוכנות שיתופיות (Shareware) שמסייעות בקיטלוג הפרויקטים הגמורים והצפויים, הצמר והחרוזים.

לאן נלך היום?

המלה knit (סריגה) הניבה 113,406 עמודים במנוע החיפוש אלטה ויסטה. מכיוון שאפילו אחרי שנצא לפנסיה לא יהיה לנו די זמן לבחון את כולם, להלן רשימה מקוצרת ומנופה של אתרים שאני יכולה להמליץ עליהם – אתרים ברמה של שתי מסרגות לפחות. הקריטריונים העיקריים להמלצה הם בהירות החומר המוגש והאפשרות לקרוא ולהדפיס הוראות סריגה סבירות מתוכם.

לפני שנלך לסרוג, הבה נקבל את הגילדה במאור פנים. גילדת הסריגה האמריקאית מציעה קורסים, ערכות למתחילים, הפניות ליצרנים ובקרי איכות – וגם אוסף של קישרים מחממי לב. כדאי לבקר באתר הגילדה, שכתובתו:

http://www.tkga.com

לאחר בדיקה יסודית, מצאתי את הצומת המרנין הבא:

http://knitting.tqn.com

האתר מגיע לרמה גבוהה של אמינות בקישורים, תכונה חשובה לכל הגולשים המתחילים. בנוסף לכך הציבה בעלת האתר, ברברה ברייטר, הפניות המתאימות לסורגות מכל הרמות. אם עוד לא הספקת ללמוד איך לסרוג, יש שם הוראות למתחילים ונושא חדש שמפורט בכל גיליון.

חבילות תוכנה לסורגים? בידקו אותן ואל תגידו שלא חשבו ב"ניטינג" על הכל:

http://knitting.tqn.com/msub14.htm

עוד תחום שמסקרים בכל גיליון הוא הוראות לביצוע תעלולים מיוחדים עם מסרגה וכמה חוטים. כאן תמצאו שיטות להוספת חרוזים לסריגה ופטנט מיוחד לבניית צמות השזורות מיחידות רבות.

הגברת ברייטר הגדילה לעשות וכללה בעמוד שלה גם הפניה לאתר שיחות שבו אפשר לקטר על הזאטוט ש"הרים" את הצמר ועל עבודת הדוקטורט שמקשה מאוד על מציאת זמן מספיק לסריגת הסוודר. נסו אותה בכתובת:

http://knitting.tqn.com/mpchat.htm

הסריגה מתוארת מכיוון שונה לחלוטין על ידי אוסף האופנה הוותיקה והטובה שבאתר Fashion־Vintage. העמוד בנוי כולו על טהרת הוראות הסריגה והוא מחולק בצורה הגיונית להפליא לפי האדם שהמוצר הסרוג מיועד לו ולפי העשור שבו פורסמו ההוראות בראשונה. בכל ההוראות נעשה שימוש בתקנים ומידות אמריקאיים וקנדיים, כך שנדרשת התאמה מסוימת של עובי הצמר ומידת המסרגה.

האתר מכיל תמונות מופלאות ביותר של דוגמאות סריגה היסטוריות. רציתם לדעת איך נראה ווסט גברי בשנות ה־30 ואיזה שיפור נכנס בו בגרסת שנות ה־40? זה המקום. שימו לב, זו לא אנציקלופדיה ואי אפשר למצוא הכל, אבל עשרות פריטים, כולל תמונות והוראות, יחזיקו אותנו בחיים (ומחממים) במשך החורף.

http://www.interlog.com/~suzu/s_knit.htm

דוגמאות להחלפה

גישה שונה להחלפת דוגמאות מגיעה מהאתר

http://www.geocities.com/Paris/9197/knitring.htm

האתר הזה הוא מרכז של טבעת של סרגניות המקושרות זו לעמודה של זו, והעמוד המדובר הוא עמוד הבית. כדי להצטרף לטבעת הקישורים יש להוכיח את דבר קיומו של אתר בית המכיל לפחות דוגמה אחת או אוסף נכבד של קישורים. חוץ מהכבוד שיש בהצטרפות, טבעת הקישורים סורגת גם הפניות חדשות לאתר הבית ואולי גם תיקוני טעויות ושיפורים. כמו בכל תחום אחר מציבות חברות צמר מסחריות מידע על האינטרנט בתקווה שהדגמים מעוררי התיאבון יעירו גם את נתוני המכירות שלהן. ההתמצאות באתר הבא קלה במיוחד והדגמים בסדר.

http://www.thesmartyarns.com

אם יש משהו חמוד יותר מאשר בגד בגרסה מיניאטורית, זה רק הטיפוס המיניאטורי שלובש אותו בשנתו. אתר חביב שמוקדש להצגת דוגמאות ומוצרים סרוגים לאלה מאיתנו שעדיין יונקים.

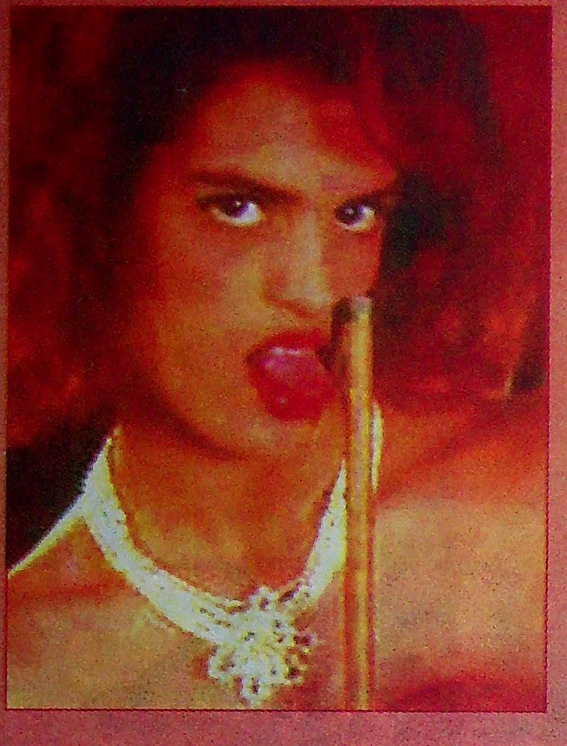
http://www.keyway.net/crafts/patternsindex.htm

למי שסורגת באמצעות מכונת סריגה ולא מתביישת לשמוע כמה טיפים מוצלחים, מומלץ האתר הבא:

http://home.earthlink.net/~fiberart/tips.htm

ולקינוח: בגד ים מצמר מלא. לא להכניס למים!

http://www.interlog.com/~suzu/s_kl40b.htm

גיבורה מקומית

נילי ויליס, שחקנית פורנו, היא מהנציגות הבכירות של ישראל ברשת

זהו סיפור קצר על קריירה. יהיו שיאמרו סיפור הצלחה בינלאומי, בקנה מידה שווה לזה של כדורגלנים ודוגמניות המיוצאים מכאן ומשרים גאווה רבה בלבבות העם. זהו סיפורה של נילי ויליס, כוכבת־העל הישראלית ברשת: מראש העין ל"תרפיית השרברב" – ובחזרה.

נילי בת [illegible] רצתה להיות זמרת. כאשר עלתה על מטוס ללונדון בחורף 1988 היא דמיינה את עצמה חותמת על חוזה שמן, מקליטה להיטים וקורעת איצטדיונים הומי אדם. אך לגויים המנומסים בממלכה היו תרכניות אחרות לנערה עצומת הדדיים, שהגיעה בוכיה וחסרת כל למשרדי ג'ון גרהם, וביקשה עבודה לה ולנתוניה. גרהם, מפיק פורנו מצוחצח בעל יכולת מיוחדת לאבחן מיליון דולר על כל קילו רקמה, הבין מיד את הפוטנציאל, הדביק לה את השם המקצועי המתגלגל נילי ויליס, והפיק את "ספיישל נילי", יצירת המופת שבה התעמתה ויליס במשך 60 דקות עם פירות העונה, כלי עבודה, מצלמות כיס ובעיקר עם עצמה.

"ספיישל נילי" הצליח למכור, ופתח לפניה את הדלת לקריירה חדשה ולסרטים רבי משתתפים. הראשון שבהם, "ציץ לציץ 2" שמו, הוא אחד מהקלאסיקות של כל הזמנים בתחום, אומרים מביני עניין. חמש נשים מתקהלות למסיבת פיג'מות, שהופכת במהרה למסיבת איפהשמתי־את־כל־הפיג'מות, והשאר לדמיונכם. הסרט, שאליו לוהקו גם הסופרסטריות באני גלמאוזן וקיילה קליווג', זכה לערגת המבקרים, ונילי הפכה בן־לילה לכוכבת פורנו (PornStar) בינלאומית, מהאצולה הבריטית בתעשיית הפימפומים. מיד לאחר מכן היא נשכרה לגלם את הדמות הראשית בסרט "דיוק אוף נוקרס", כמזכירתו של הדיוק החרמן המחפש בחורה שופעת שתהיה לאשתו. הדיוק מטיל על נילי לארגן תחרות מפותחות־שד, והיא לא רק מארגנת, אלא גם משתתפת ולוקחת ב־30 הפרס.

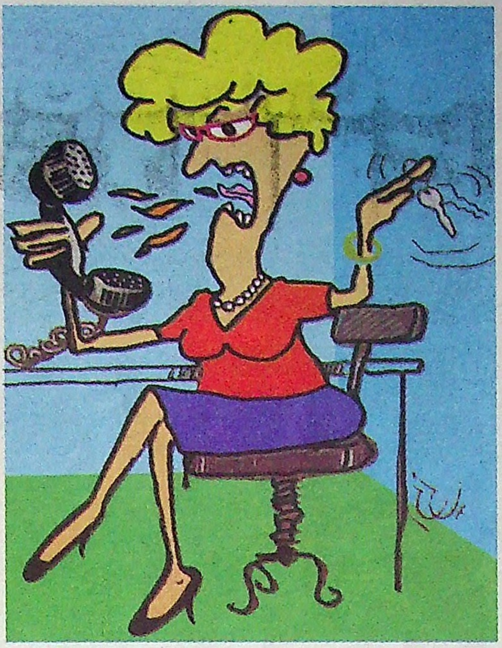
לאחר שצילמה את "ציץ לציץ 5" פרשה ויליס לחופשה ארוכה, שבה ניסתה מחדש לזמר, וכשלה. בצר לה התקשרה לגרהם וביקשה לשוב לעסקים. גרהם אירגן לה תפקיד ב"תרפיית השרברב", שנחשב לגלות במיוחד אפילו בקריטריונים של סרטי הז'אנר, וסט תמונות במגזין האדכות Voluptuous, שעסק באותו גיליון של יוני 1995 בחזיות CUP D ובעלותיהן.

לאחר רצח רבין הבינה נילי כי שורשיה היהודיים הם בעלי משקל רב, ובעזרתו הרוחנית הזמינה למדי של הרבי נ נח נחמן מאומן מברסלב חזרה לשם נעודיה, לארץ מולדתה, ליהדותה, וכיום, בעזרת השם, היא שומרת מצוות ומוטמעת היטב, בתוך לבושה הצנוע, בקהילה החרדית בישראל.

מי שרוצה לראות את נילי ויליס בגלגולה הקודם, מוזמן להקיש Nilli Willis בכל מנוע חיפוש ברשת. תמונות, קטעי סרטים, ואפילו קטעי פעילות קוליים ניתן למצוא במאות אתרים ברחבי האינטרנט. ניתן אף לרכוש את להיטיה הגדולים באמצעות כרטיסי אשראי. במנוע החיפוש אלטה ויסטה מעלה שמה של נילי 151,199 תשובות. לשם השוואה, שמעון פרס מביא 3,465 תשובות, ובנימין נתניהו 6,362.

באחרונה קיבל ג'ון גרהם, לדבריו, שיחה מנילי, שבה הביעה את רצונה לשוב לתפקוד מתועד בעתיד הקרוב. בינתיים שוקד גרהם על תסריט חדש בשבילה.

עיר דפראח

משיבונים

קצת גיוון

ממדי תפוצתו של הדואר האלקטרוני גדלים והולכים, אבל בכל זאת עדיין לא נס לחו של המשיבון – הלא הוא המזכירה האלקטרונית. נהפוך הוא – באתרים לא מעטים זוכה המשיבון למקום של כבוד. אחד מהם מציע להוריד קובצי קול (בעיקר wav), שיכולים לשמש כהודעות משובחות במשיבון, כגון הודעה המשולבת בקול האותנטי של אליס קופר, ג'ק ניקולסון ואפילו הומר סימפסון. האתר הוא חלק מאתר גדול יותר הכולל קובצי קול מדליקים אחרים, שגם אותם ניתן לצרף להודעה. אולי לא רצוי להשתמש בקטע מ"כשהארי פגש את סאלי", אם יש סיכוי שמי מחבריכם לא יזהה את הסצינה.

http://netrus.net/pub/sounds/Answering_Machine

עוד רשימה כזו, פחות מרשימה מבחינת ההיצע, אך מכפרת בכך שניתן להוריד את הקבצים בחמישה פורמטים שונים של קול. יש גם הסברים מפורטים איך לשמוע אותם, ולמה בחר בונה האתר דווקא אותם.

http://www.eden.com/~etrigan/phone_
phun/answering_machines.html

רשימה טובה נוספת עם מבחר רב של הודעות מעורבות להורדה – למשל סינכרון קולותיהם של ביוויס ובאטהד עם "מרק הנאצי" מסיינפלד. האיכויות לא תמיד משובחות מספיק כדי לככב במשיבנכם, אבל כדאי לבקר אפילו רק בשביל לשמוע.

http://userzweb.lightspeed.net/~scratch/message.html

עשו זאת בעצמכם

"שלום, זהו המיקרוגל של סאלי, המזכירה האלקטרונית שלה בדיוק ברחה עם הרדיו שלה, אז אני תקועה פה עכשיו כדי לקבל הודעות לסאלי. תגידו אם אתם רוצים לחמם משהו כשאתם משאירים את ההודעה, רק תקרבו את זה לשפורפרת". זוהי אחת ההצעות מרשימת הודעות הומוריסטיות שתצטרכו להקליט בעצמכם לתוך המשיבון. רובן, אגב, באותה רמה.

http://www.cat.pdx.edu/~alf/text/answering.machine.txt

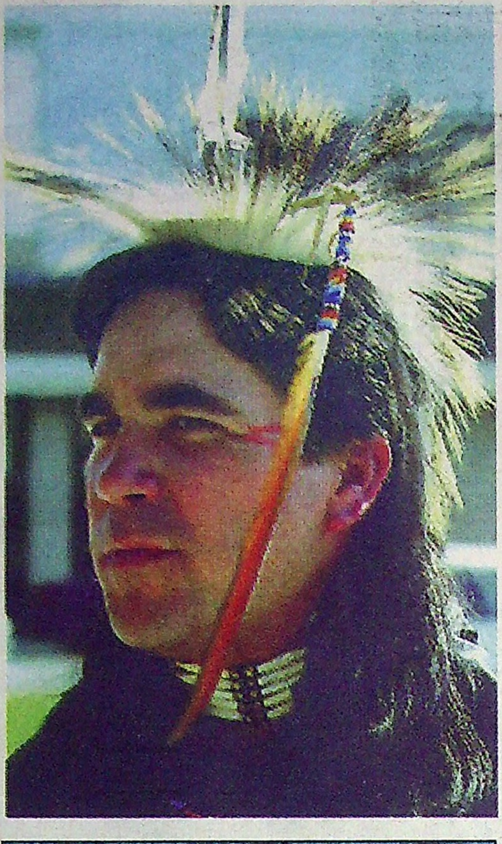
עוד רשימה כזו, קצת יותר מתוחכמת ואפילו ממוספרת, של 154 הודעות. בטח תמצאו בה משהו שמתאים לכם – גם אם אתם לא אוהבים את "מלחמת הכוכבים". אם כן – צפויה לכם דילמה קשה.

http://psych-server.iastate.edu/~pohlman/
jokes/answering.machine

ויש גם מוסר השכל

פתרון טוב להתמודדות עם הודעות, שלפעמים מצטברות בעשרותיהן על המשיבון, הוא פשוט להתעלם. אחר כך תמיד תוכלו להגיד שהיתה הפסקת חשמל, או שהמכונה המטופשת שוב התקלקלה. את הזמן שתרוויחו תוכלו להעביר בקריאת הסיפור מעורר המחשבה שבאתר זה, בכיכובו – כמובן – של משיבון.

http://renoir.pharmacy.purdue.edu/magazine/
iction/answering.html

אינדיאנים

"מהלך בקשתות שבעננים"

המוזיאון הלאומי האמריקאי לתולדות האינדיאנים – או "תושביה המקוריים של אמריקה", כפי שתובעת התקינות הפוליטית לקרוא להם בימינו – הוא חלק ממוזיאון הסמית'סוניאן רחב-הידיים והאותנטיים, וזה בהחלט המקום המתאים להתחיל בו כל מחקר, ולו חובבני, בתחום. יש מוצגים שונים המתעדים את ההיסטוריה ומעידים על אורח החיים והמנהגים החברתיים, ויש מפה של אירועים פוליטיים וחברתיים חשובים. אמנם האתר בנוי בצורה ידידותית במיוחד למשתמש אך הוא שופע חומרים במידה כזו, שיש סיכוי גדול שתלכו לאיבוד אם לא תחליטו מראש איזה מאגפי התצוגה המרהיבה הזו אתם מעוניינים לראות. יפים במיוחד הם המוצגים שנלקחו מחיי היום-יום: בדים, אריגים וכלי בית.

http://www.si.edu/organiza/museums/amerind/start.htm

כמה עשרות קישורים לאתרים שעוסקים באינדיאנים אמריקאים, כולל אתרי בית של שבטים ספציפיים, ואפילו הפניה לעמוד הבית של "מהלך בקשתות שבעננים".

http://www.cowboy.net/native/indian.links.html

"קו משורטט בחול"

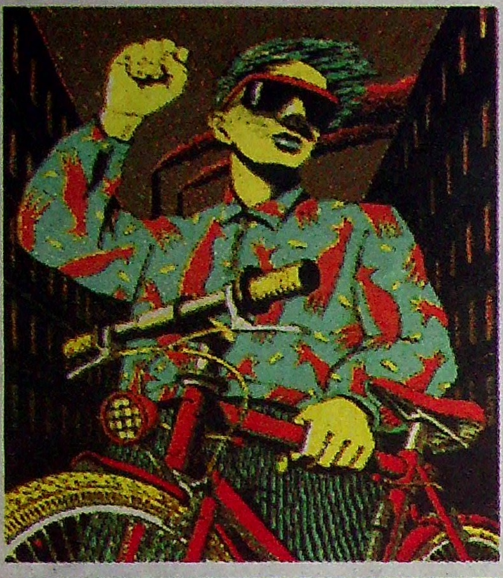
המורשת התרבותית העשירה של האינדיאנים האמריקאים באה לידי ביטוי נאה באתר הקרוי "קו משורטט בחול", המוקדש רובו ככולו לדיון בה, והמסביר כי נכסיו של עם אינם כוללים רק אדמות ובתים, אלא גם – ולעתים בעיקר – את תרבותו ואת הערכים שלו. כותבי האתר, שכפי שניתן לשער מונעים על ידי חוויות של פגיעה חוזרת ונישנת בנכסים התרבותיים שלהם, לא נמנעים מלהשתמש בכתיבתם בסגנון בוטה ובמלים חריפות, אבל הם ריכזו כאן חומר מעניין ומידע רב על ארגונים למען זכויות האינדיאנים. לקרוא ולהכות על חטא, למרות שלא אנחנו כבשנו את המערב הפרוע.

http://hanksville.phast.umass.edu:8000/cultprop

מדבר עם זאבים

הימים היו ימי מלחמות העולם, והסיפור הלא-ייאמן הבא התרחש: מספר ניכר של אינדיאנים אמריקאים אולצו להצטרף לשורות הצבא של הדוד סם, שם הפעילו אותם אנשי מודיעין למטרה מיוחדת: הם נדרשו להשתמש בשפתם כדי להעביר הודעות, בדרך שהבטיחה כי האויב לא יבין אף מלה. בימים אלה, בלא ספק ימים אופטימיים יותר, האתר המיוחד לשפתם של האינדיאנים פורח ומשגשג, פתוח לעין כל ובעיקר – מעניין ביותר.

http://www.codetalk.fed.us

אופניים

לחצות את אמריקה

מתת האל המופלאה הזו לחובבי רכיבה על אופניים – האתר Map Bike – הגיעה אל העולם הנאור מבסיס האם, המצוי בפילדלפיה, ארה"ב, ולפיכך אין לנו הישראלים אלא להשתאות, לשפשף את העיניים בתדהמה ולקנא. מי שערך את האתר הזה, לבטח מעדיף את הרכיבה הדו-גלגלית על פני כל כלי תחבורה אחר, ומסיבה זו הוא ריכז כמות עצומה של מידע על שבילים, משעולים, מעברי הרים ודרכים המתפתלות בין הרים ובין סלעים – שבכולם אפשר לרכוב על אופניים, ואולי גם להגיע בשלום.

http://www.bikemap.com

כל מה שרציתם לדעת

"עולם האופניים" הוא אתר המצטיין בעיקר בנפח המרשים של קישורים לאתרים אחרים של משוגעים לדבר. יש הדרכה למתחילים, הסברים על ציוד ואחזקה של אופניים, ואפילו הצעות למסלולי טיולים, אבל כדאי יותר לנדוד אל עמודי הבית של חובבי הרכיבה, ואל חדשות האופניים, המעדכנות בכל הפכים הקטנים – וכאלה אין הרבה – של העולם הדו-גלגלי והבלתי ממונע.

http://www.mtbinfo.com

כל מה שבאמת רציתם לדעת מצוי באתר המגובה במימון של חברת איי-בי-אם, ואשר למרבה ההפתעה אינו נוטף גרפיקה ושופע עיצוב, למרות שתוכנו בהחלט מפצה על העדר החוויה האסתטית. האתר מכיל מידע חדשותי, רשימת אירועים חשובים, רשימת מועדונים לרוכבי אופניים ועצות חשובות ביותר.

http://blueridge.infomkt.ibm.com/bikes

הם רוכבים ושרים

הנה הגעתם אל המנוחה והנחלה, ואל אחד האתרים המשובחים ביותר העוסקים בעולם המופלא של אופני ההרים. אווירה מקצוענית שורה במקום, בין היתר בזכות תמונותיהם הצבעוניות של רוכבים מחוספסים למראה. תחת הכותרת המרנינה "צמיג שמן" (והכוונה לאופניים, ולא לרוכבים) פורש האתר תמונת מצב של אחד מענפי הספורט התובעניים ביותר, אך גם הפופולריים מאוד. האתר מציע רשימות מפורטות של אירועי ספורט אולימפיים ואחרים, דיווחים על חידושים והמצאות בענף, ראיונות עם רוכבים ועדכון קבוע על המתרחש בעולם, ויש גם מטען נאה של עצות.

http://www.fattire.com

לגברים בלבד

אבא יש רק אחד

לאחר פרוץ הפמיניזם נותרו רוב נציגי המין השעיר (והמתקרח) אובדי עצות – וחסרי כל מושג בכל הקשור לדרך שבה החברה מצפה מהם לת־פקד. מה הם אמורים לעשות, למשל, כשהאשה שלהם נכנסת להיריון, ואור־טו מצטרף למשפחה פעוט נוסף? האם להחליף לו חיתולים בגא־ווה ליד האורחים בסלון? האם לגהק בפרהסיה כדי שהעולל ילמד להיות גבר שבגברים? "האב לעתיד" הוא האתר בשביל כל אותם תוהים, המח־פשים בנרות מישהו שיגיד להם מה התפקיד שלהם בכל העסק. האתר מציע ייעוץ, הלקוח מספר שהתפרסם לא מזמן בארה"ב, והוא חלק מאתר ייעוץ כללי להורים.

http://www.parentsplace.com/readeroom/authors/brexcerp.html

אבות בוגרי הקורס הראשוני הנ"ל, אולי ירצו ביום מן הימים להתקדם ולחקור טריטוריות חדשות ומופלאות, כגון המטבח. "אבות במטבח" הוא המקום שבו הם יוכלו למצוא הדרכה מעשית, שתוביל אותם בבטחה אל עבר הלא־נודע הקולינרי.

http://www.dinersgrapevine.com/dik

אלה החיים

"חייו של גבר", הוא מגזין און־ליין לענייני גברים, המטפל בהם באותה רוח שבה מטפלים ב"קוסמופוליטן" בהוויה הנשית הגלובאלית. אם להאמין ל"חייו של גבר", כל הגברים כורעים תחת נטל הדאגות באשר למצב שרירי הזרועות שלהם, מבלים שעות במריחת קרם גוף רב תכלי־תי וקוראים רק מדריכים לשיפור התקשורת הבין־אישית. לזכותו של האתר ייאמר כי הוא מתעדכן בקביעות, ומביא מפעם לפעם גם סיפורים מוזרים. יש גם קישורים לאתרים גבריים מעניינים, המיוחדים, בין השאר, לזכויות הגבר.

http://www.manslife.com

אחרי המבול

בים האתרים המיוחדים לנשים בשלבים שונים של פרידה או גירושים, צצים פה ושם גם אתרים לגברים במצב דומה, הזקוקים לתמיכה רגשית כמו גם לעצות מקצועיות, משפטיות ועוד. אתר התמיכה לגברים בה־ליכי גירושים כולל את מגילת זכויות האב הגרוש וכן דיונים שונים במצוקותיו של אב, שרוב בתי המשפט נוטים ליחס לו פחות חשיבות כשהדבר נוגע לדיונים בשאלת האחזקה של הילדים.

http://www.vix.com/free/index.html

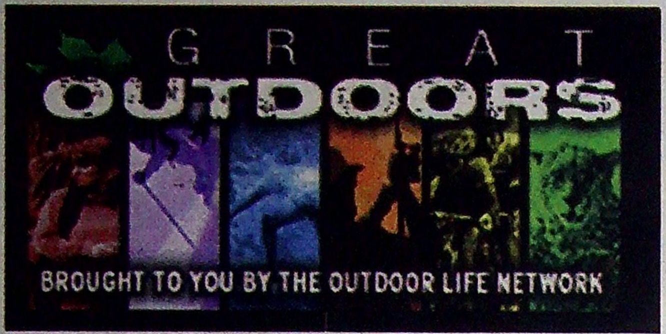
לידיעת החולמים

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת האתרים הפופולריים בתחום משחק חשח לפי מדד web21 :(http://www.web21.com)

- http://www.chess-space.com
- http://www.uschess.org
- http://www.chess.com/comprehensive_course.html
- http://www.sierra.com/titles/powerchess
- http://www.chesschampions.com
- http://w-w-w.com/nyopen
- http://www.unix-ag.uni-kl.de/~chess/soft
- http://www.planetchess.com
- http://www.chessclub.com
- http://www.chess.com

אתרים חדשים

ציד, דיג, ספורט מים, ספורט חורף, אופני הרים, הרפתקות בטבע - יש אנשים שעושים את כל הדברים האלה באמת, ובאתר שנקרא Great Outdoors (מושג כל־אמריקאי שתרגום לא מחייב שלו הוא "הבחוץ הגדול") גם מסבירים איך, שואלים למה, נותנים עצות, מראים תמונות ובאופן כללי עושים את הרושם שזה נורא טבעי לרדת ממצוקי הדרקון בווייטנאם על הגחון. גם לאנשים שמוצאים את סיפוקם בישיבה מול הטלוויזיה כדאי להי־כנס לאתר הזה, שהוא יפה ומרשים, ועושה שימוש נכון ולא היסטרי בקטעי וידאו, תמונות, שאלונים וטקסט.

http://www.greatoutdoors.com/main

למקדימים. היום בשעה 11:00 בבוקר תתארח השרה לימור לבנת בחדר השיחות שבאתר סנונית.

http://www.snunit.k12.il/snunit-irc.html

אתר הטיולים החדש של "יאהו!" מסתמן כאחד הטובים מסוגו. במסגרת המגמה החדשה של הפיכתם של מנועי החיפוש למוקדי בידור ופנאי ניצלו ב"יאהו!" את הקטגוריות, שיש להם ממילא, כדי לבנות מדריך למטייל שיש בו הכל. אפשר להזמין כרטיסי טיסה, חדרים במלון וכרטיסים להופעות, אפשר לשכור מכוניות ואפשר לאסוף מידע על מדינת היעד. הבונוס הוא שלכל עיר או אתר יש קישורים שייקחו אתכם לאתרים הכי מעניינים המיוחדים לה[illegible]וה מבט, גם למי שתקוע פה עד להודעה חדשה.

http://travel.yahoo.com

האתר החדש של אופנועי הונדה הוא כל מה שאתם מצפים שהוא יהיה, ולמרבה ההפ־תעה גם יותר: יש את התמונות המתבקשות של מכונות נוצצות ומטילות אימה, אבל יש גם מידע על פעילויות, תחרויות ומסעות אופנועים, ויש גם מועדון רוכבים.

http://www.hondamotorcycle.com

באתר החדש של מרכז פרס לשלום אפשר לשמוע נאומים מטקס הפתיחה, לעיין בתר־כנית הטקס וללמוד על סמינרים המתקיימים בו. הכל בצבעים אפורים ובנימה מדוכדכת למדי.

http://www.peres-center.co.il

אתמול הוכרזו הזוכים בתחרות השנתית שמקיים הירחון "פי.סי מגזין" על תואר המוצרים השווים של השנה. הפרסים יחולקו הפעם למוצרים ב־77 קטגוריות, הכל מחומרה, תוכנה, עזרים, אמצעים, וכל מה שקשור איכשהו לתחום. זה המקום לתכנן מה אתם הייתם קונים אילו היה לכם כסף.

http://www.zdnet.com/pccomp/features/excl0198/mvp97/mvp97.html

האתר של עיריית קרית אונו מתחרה בכבוד על תואר האתר העירוני המשובח. זה לא רק דף שבו נהנית העירייה לשבח את הישגיה המפוארים עד כה, אלא מרכז מידע אפקטיווי ויסודי, שנועד לשרת את התושבים. יש מידע על כל מה שיש בעיר בת־חומי חינוך, תרבות, ספורט וכו', כולל אלמנט שבעולם הוא עניין של מה בכך, אבל באתרים ישרא־ליים הוא ממש מציאה: מפה של היישוב, שאפשר להגדיל אותה ולהגדיל אותה, עד שכמעט רואים את הפרחים בגינות.

http://www.kiryatono.co.il

בהכנת המדור השתתפו: אייל ברוך, דפנה לוריטוביץ'

Sun על מחשבי ERP

כאשר יותר ויותר ארגונים מאמצים מערכות ERP מתקדמות לניהול משאבים ארגוניים- ייצור, שיווק, הפצה, פיננסים ומשאבי אנוש, Sun היא סביבת המיחשוב המועדפת.
יותר מ–800 ארגונים בעולם כבר בחרו במערכות Sun עבור יישומי ה-ERP שלהם, המילה האחרונה במערכות מיחשוב מתקדמות.
מובילי השוק כמו Oracle Applications, QAD, SAP Baan ואחרים, חברו עם Sun כדי לספק ללקוחות פתרונות לפעילויות העסקיות החשובות ביותר שלהן.

חברות אלה בחרו ב–Sun כפלטפורמת המיחשוב בעלת הגמישות ויכולת ההתרחבות הטובה ביותר, המאפשרת להריץ עליה את היישומים ועונה טוב ביותר לצרכיהם, היום ובעתיד - גם בשנת 2000 ואילך.
Sun גם עובדת עם משלבי מערכות מובילים בשוק, ביניהם Price Waterhouse, Ernst and Young, Andersen Consulting, KPMG, תד[illegible]ן, קונתהל, SPL, ג'ון ברייס מערכות, טכם ואחרים, כדי לספק ללקוחות את השירותים הדרושים להם לבחינת יישומים אלה והטמעתם.
Sun –החברה המובילה במיחשוב רשת פתוח, מציעה מאז הקמתה את הסדרה המתרחבת ביותר ובעלת יחס עלות/תועלת הגבוה ביותר של שרתים עם משפחת Ultra Enterprise.

Sun ו- Baan סיפור של הצלחה

כיצרנית תוכנה
אירופאית זריזה וצומחת, זיהתה
Baan את הפוטנציאל הרב עבורה ועבור
לקוחותיה משיתוף פעולה מקצועי ושיווקי עם Sun -
יצרנית השרתים המובילה גם בעולם ה- ERP.
Baan משתמשת ב- Sun כפלטפורמת הבדיקה של
מערכותיה, והיא מחוייבת גם להשתמש ב- Java ביישומים. Sun
מחזיקה צוות הנדסה, שיווק ומכירות יעודי ב- Baan, ואין זה
פלא ש- Baan ממליצה על שרתיה המתקדמים של Sun
המספקים עוצמת מיחשוב גבוהה וסקאלביליות ליניארית, עבור
מערכת הפיתוח שלה.
מרכז הפתרונות של Baan בהולנד השיג לאחרונה תוצאות
שיא של 5,600 משתמשי מבחן במבחן שרת/לקוח
הסטנדרטי של Baan תוך שימוש בשרת
Sun Ultra Enterprise עם 22 מעבדים.

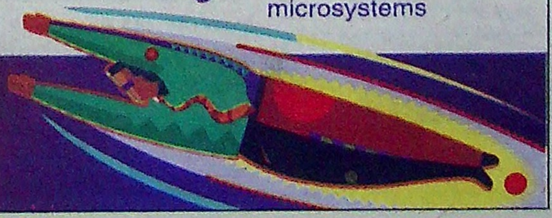

מפיצים בישראל:

For.Net
For.Net Computing Ltd.

e&m computing Ltd.
א.מ.ת. מיחשוב בע"מ

Sun microsystems

ERP על Sun - זה ברור כשמש!